

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 2158/1999, annettu 11 päivänä lokakuuta 1999, kansallisiin tukahduttamistoimiin tai terrorismiin mahdollisesti käytettävien tarvikkeiden Indonesiaan toimittamisen kieltämisestä** 1
- Komission asetus (EY) N:o 2159/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 8
- Komission asetus (EY) N:o 2160/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, banaanien tuontitodistusten antamisesta tariffikiintiöiden mukaisten banaanien ja perinteisten AKT-banaanien osalta vuoden 1999 neljänneksi vuosineljännekseksi (toinen jakso) 10
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2161/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, lisäkokeiden vaatimisesta tietyn ensisijaisen aineen maahantuojilta tai valmistajilta olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti** 11
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2162/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, asetuksen (EY) N:o 2848/98 muuttamisesta raakatupakka-alalla sekä erityistuen käyttöä koskevien siirtymäkauden säännösten ja lajikeryhmän VII (Katerini) palkkion muuttuvan ja kiinteän osan suhteen vahvistamisesta satovuosiksi 1999, 2000 ja 2001** 13
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 2163/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, markkinointivuoden 1999 osalta arvioidun tulonmenetyksen sekä uuhua ja naaraspuolistaa vuohta kohden maksettavan palkkion arvioidun tason määrittämisestä sekä tämän palkkion toisen ennakkomaksun vahvistamisesta** 18

Komission asetus (EY) N:o 2164/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta	20
Komission asetus (EY) N:o 2165/1999, annettu 12 päivänä lokakuuta 1999, B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta	22
<hr/>	
II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
Neuvosto	
1999/666/EY:	
* EU—Latvia-assosiaationeuvoston päätös N:o 1/1999, tehty 23 päivänä heinäkuuta 1999, ehdoista, jotka koskevat Latvian osallistumista tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn alalla toteutettaviin yhteisön ohjelmiin (1998—2002) sekä tutkimus- ja koulutustoiminnan ohjelmiin (1998—2002)	23
Latvian ja yhteisön yhteinen julistus	30
1999/667/EY:	
* Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Uzbekistanin tasavallan välisen yhteistyöneuvoston työjärjestys, annettu 13 päivänä syyskuuta 1999	31
1999/668/EY:	
* Neuvoston päätös, tehty 4 päivänä lokakuuta 1999, alueiden komitean viiden jäsenen nimeämisestä	36
Komissio	
1999/669/EY, Euratom:	
* Komission suositus, annettu 15 päivänä syyskuuta 1999, kiinteän radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmästä (SEK(1999) 1302 lopull.)	37
<hr/>	
Oikaisuja	
Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2131/1999, annettu 6 päivänä lokakuuta 1999, viinialan vientitukien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2805/95 muuttamisesta (EYVL L 261, 7.10.1999)	46

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2158/1999,**annettu 11 päivänä lokakuuta 1999,****kansallisiin tukahduttamistoimiin tai terrorismiin mahdollisesti käytettävien tarvikkeiden Indonesiaan toimittamisen kieltämisestä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 301 artiklan,

ottaa huomioon neuvoston yhteisen kannan 1999/624/YUTP 16 päivästä syyskuuta 1999 Indonesiana koskevista rajoittavista toimenpiteistä ⁽¹⁾,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Yhteisellä kannalla 1999/624/YUTP kielletään toimittamasta Indonesiana kansallisiin tukahduttamistoimiin tai terrorismiin mahdollisesti käytettäviä tarvikkeita, koska Itä-Timorissa loukataan vakavalla tavalla ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta.
- 2) Toimenpide kuuluu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen soveltamisalaan.
- 3) Tästä syystä ja erityisesti kilpailun vääristymisen välttämiseksi tarvitaan yhteisön lainsäädäntöä kyseisen toimenpiteen soveltamiseksi, silloin kun on kyse yhteisön alueesta. Tässä asetuksessa yhteisön alueella tarkoitetaan kaikkia niitä jäsenvaltioiden alueita, joihin sovelletaan Euroopan yhteisön perustamissopimusta kyseisessä sopimuksessa määrättyin edellytyksin.
- 4) Olisi säädettävä menettelystä, jolla kansallisiin tukahduttamistoimiin tai terrorismiin mahdollisesti käytettäviä tarvikkeita koskevaa luetteloa voidaan tarvittaessa muuttaa.
- 5) Komission ja jäsenvaltioiden on tarpeen vaihtaa keskenään tämän asetuksen nojalla toteutettuja toimenpiteitä koskevia ja muita hallussaan olevia asiaa koskevia tietoja, sanotun kuitenkin rajoittamatta tiettyjä kyseeseen tulevia tarvikkeita koskevien, olemassa olevien velvoitteiden täyttämistä.

- 6) Koska asetuksen voimassaolo saattaa olla lyhytaikainen, olisi säädettävä, että seuraamuksia voidaan määrätä välittömästi, jos asetuksen säännöksiä rikotaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kielletään tietten ja tarkoituksella tapahtuva:

- a) tämän asetuksen liitteessä I olevassa A ja B osassa lueteltujen tarvikkeiden myynti, toimittaminen, vienti tai kuljetus suoraan tai välillisesti riippumatta siitä, ovatko ne peräisin yhteisöstä, henkilöille tai tahoille, jotka joko sijaitsevat Indonesian tasavallan alueella tai jotka herjoittavat liiketoimintaa siellä tai sieltä käsin, ja
- b) osallistuminen sellaisiin asiaan liittyviin toimiin, joiden tavoitteena tai seurauksena on a alakohdassa tarkoitettujen liiketoimien tai muiden toimien suora tai välillinen edistäminen.

2. Liitteessä II luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää luvan 1 kohdassa tarkoitettuihin liiketoimiin tai muihin toimiin liitteessä I olevassa B osassa lueteltujen tuotteiden osalta, jos niillä on vakuuttava näyttö siitä, että kyseisten esineiden lopullisena käyttötarkoituksena eivät ole kansalliset tukahduttamistoimet tai terrorismi.

2 artikla

Neuvosto hyväksyy määränemmistöllä komission ehdotuksen perusteella muutokset liitteeseen I.

Liite ei käsitä erityisesti sotilaskäyttöön tarkoitettuja tai sitä varten muunneltuja tarvikkeita, joita jo koskee yhteisen kannan 1999/624/YUTP 1 artiklan perusteella päätetty aseidentienti-kielto.

3 artikla

Kunkin jäsenvaltion on määriteltävä tämän asetuksen rikkomista määrättävät seuraamukset.

⁽¹⁾ EYVL L 245, 17.9.1999, s. 53.

Kunnes tätä varten mahdollisesti tarvittava lainsäädäntö on annettu, tätä asetusta rikottaessa sovellettavat seuraamukset ovat ne, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet Jugoslavian liittotasavaltaa koskevien tiettyjen taloussuhteiden vähentämisestä 27 päivänä huhtikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 926/98 (1) 4 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Komissio ja jäsenvaltiot ilmoittavat toisilleen, mikäli ne eivät muulla perusteella ole velvoitetut niin tekemään, tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimenpiteistä ja toimittavat toisilleen hallussaan olevia muita tähän asetukseen liittyviä tietoja, kuten tietoja rikkomuksista ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenneistä ongelmista, kansallisten tuomioistuinten langettamista tuomioista tai kansainvälisillä foorumeilla tehdyistä päätöksistä sekä 1 artiklan 2 kohdan nojalla annetuista luvista.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 11 päivänä lokakuuta 1999.

5 artikla

Tätä asetusta sovelletaan:

- yhteisön alueella, sen ilmatila mukaan lukien,
- jäsenvaltion lainkäyttövallan alaisessa ilma-aluksessa tai aluksessa,
- missä tahansa muualla olevaan jäsenvaltion kansalaiseen sekä
- oikeushenkilöön, joka on rekisteröity tai perustettu jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

6 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 17 päivään tammikuuta 2000.

Neuvoston puolesta

T. HALONEN

Puheenjohtaja

(1) EYVL L 130, 1.5.1998, s. 1.

LIITE I

ASETUKSEN 1 ARTIKLASSA TARKOITETUT, KANSALLISIIN TUKAHDUTTAMISTOIMIIN TAI TERRORISMIIN KÄYTETTÄVÄT TARVIKKEET

(Seuraava luettelo ei käsitä yhteisen kannan 1999/624/YUTP perusteella aseiden vientikiellon piiriin kuuluvia, nimenomaisesti sotilaskäyttöön tarkoitettuja tai sitä varten muunnettuja tarvikkeita)

A OSA

Luodinkestävät kypärät, mellakkakypärät, mellakkakilvet ja luodinkestävät kilvet sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat

Erytyisesti sormenjalkien ottamiseen tarkoitettut tarvikkeet

Tehonsäätimellä varustetut valonheittimet

Luodinkestävät rakennustarvikkeet

Metsästyspuukot

Erytyisesti haulikoiden valmistamiseen tarkoitettut tarvikkeet

Ammusten käsin lataamiseen tarvittavat tarvikkeet

Viestiensieppauslaitteet

Puolijohdeteknologiaa käyttävät optiset ilmaisimet

Kuvanvahvistusputket

Aseiden kiikaritähäimät

Rihlattomat putkelliset aseet ja niihin tarkoitettut ammuksat, muut kuin erityisesti sotilaskäyttöön tarkoitettut, sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat;

paitsi:

- 1) merkinantopistoolit
- 2) teollisuudessa työvälineinä käytettäviksi tarkoitettut eläinten kivuttomaan lamaannuttamiseen käytettävät ilma-aseet ja kevyet aseet

Tuliaseiden käytön opetuksessa käytettävät simulaattorit ja erityisesti niihin tarkoitettut tai niitä varten muunnetut osat ja tarvikkeet

Pommit ja kranaatit, muut kuin erityisesti sotilaskäyttöön tarkoitettut, ja erityisesti niihin tarkoitettut osat

Suojaliivit, muut kuin sotilasstandardien tai -määräysten mukaisesti valmistetut, sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat

Maastokelpoiset hyötyajoneuvot, joiden kaikki pyörät ovat vetäviä ja jotka on valmistettu tai varustettu luodinkestäviksi, ja kyseisiin ajoneuvoihin sopivat panssaroinnit

Vesitykit ja erityisesti niihin tarkoitettut tai niitä varten muunnetut osat

Vesitykillä varustetut ajoneuvot

Ajoneuvot, jotka on erityisesti tarkoitettu tai muunnettu sähköistettäviksi lähelle tulevien ihmisten työntämiseksi takaisin, sekä niitä varten erityisesti tässä tarkoituksessa valmistetut tai muunnetut osat

Akustiset laitteet, joita voidaan valmistajan ja jälleenmyyjän mukaan käyttää mellakantorjuntaan, sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat

Jalkaraudat, joukkokahleet, ketjulukat, sähkövyöt, erityisesti ihmisten liikkuvuuden rajoittamista varten tarkoitettut;

paitsi:

käsiraudat, joiden enimmäispituus ketju mukaan lukien on lukittuna enintään 240 mm

Mellakantorjuntaan tai itsepuolustukseen tarkoitettut tai sitä varten muunnetut kannettavat laitteet, joilla levitetään lamaannuttavaa ainetta (kuten kyynelkaasua tai kirvelevää sumutetta), sekä erityisesti niitä varten tarkoitettut osat

Mellakantorjuntaan tai itsepuolustukseen tarkoitettut tai sitä varten muunnetut kannettavat laitteet, joilla annetaan sähköiskuja (mukaan lukien sähköpamput, sähkökilvet, sähköpistoolit ja sähkönuolia ampuvat pistoolit) sekä niitä varten erityisesti tähän tarkoitukseen valmistetut tai muunnetut osat

Sähkölaitteet, joilla voidaan havaita kätkeytyjä räjähteitä, sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat

paitsi:

televisio- tai läpivalaisulaitteet

Sähköiset härintälaitteet, jotka on erityisesti tarkoitettu estämään räjähteiden radio-ohjattu kaukolaukaisu, sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat

Laitteet ja välineet, jotka on erityisesti tarkoitettu räjähteiden laukaisemiseen sähköisesti tai muutoin kuin sähköisesti, mukaan lukien laukaisulaitteet, nallit, sytyttimet, vahvistimet ja sytytyslangat, sekä erityisesti niihin tarkoitettut osat;

paitsi:

laitteet, jotka on erityisesti tarkoitettu sellaiseen tiettyyn kaupalliseen käyttöön, johon kuuluu sellaisten laitteiden tai välineiden räjähdysten avulla tapahtuva käynnistys tai käyttö, joiden tarkoituksena ei ole räjähdysten tuottaminen (esim. autojen turvatyynyjen täyttö, sprinklereiden käynnistimien sähkösuojaimet)

Laitteet ja välineet, jotka on erityisesti tarkoitettu räjähteiden purkamiseen;

paitsi:

1) pommipeitteet

2) säiliöt, jotka on tarkoitettu kotitekoisiksi räjähteiksi tiedettyjen tai epäiltyjen esineiden säilyttämiseen

Pimeänäkö- ja lämpökuvailaitteet sekä kuvanvahvistusputket tai niiden kiinteät sensorit

Erityisesti edellä lueteltujen tarvikkeita varten tarkoitettut ohjelmistot ja niiden edellyttämä teknologia.

B OSA

Suoraan leikkaavat räjähdysainelataukset

Seuraavat räjähteet ja räjähdysaineet:

- amatoli,
- nitroselluloosa (jossa on yli 12,5 % typpeä),
- nitroglykoli,
- pentaerytritolitetranitraatti (PETN),
- pikriinikloridi,
- trinitrofenylmetylnitroammiini (tetryl),
- 2, 4, 6-trinitrotolueeni (TNT).

Erityisesti edellä lueteltuja tarvikkeita varten tarkoitettut ohjelmistot ja niiden edellyttämä teknologia.

LIITE II

LUETTELO 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUISTA VIRANOMAISISTA

BELGIA

Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
Directie-generaal van de Buitenlandse Economische en Bilaterale Betrekkingen
Dienst Centraal en Oost-Europa (B 13)
De heer Filip David
Karmelietenstraat 15
B-1000 Brussel

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Direction générale des relations économiques et bilatérales extérieures
Service Europe centrale et orientale (B 13)
M. Filip David
Rue des Petits Carmes 15
B-1000 Bruxelles
Tel. (32-2) 501 81 64
Fax (32-2) 501 88 27

TANSKA

Erhvervsfremmestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København Ø
Tel. (45) 35 46 60 00
Fax (45) 35 46 60 01

SAKSA

Bundesausfuhramt
Referat 214, Herr Pietsch
Frankfurterstraße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49-6196) 908 689
Fax (49-6196) 908 412

KREIKKA

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Γραμματεία Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων
Διεύθυνση Διαδικασιών Εξωτερικού Εμπορίου
Κα Μπάρτζη — Κοσ Ιγγλέσης
Οδός Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα

(Ministry of National Economy
General Secretariat of International Economic Relations
Directorate of External Trade
Mrs. Bartzi or Mr. Igleisis
1, Kornarou Street
GR-105 63 Athens)
Tel. (30-1) 328 60 51 53
Fax (30-1) 328 60 94, 328 60 59

Κύριος Γεώργιος Χριστοφής
Πληρεξούσιος Υπουργός Β'
Γραφείο Κυρώσεων
Βασιλίσσης Σοφίας 1, 7^{ος} όροφος
GR-106 71 Αθήνα

(Mr. George Christofis,
Minister Plenipotentiary
Sanctions Bureau
1, Vasilissis Sofias, 7th floor
GR-106 71 Athens)
Tel. (30-1) 368 12 25
Fax (30-1) 368 12 34

ESPANJA

Ministerio de Economía y Hacienda
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34-91) 349 38 60
Fax: (34-91) 457 28 63

RANSKA

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Bureau E/2 — Cellule Embargo
M^{lle} Diane Foreau
23 bis, rue de l'Université
F-75700 Paris Cedex 07 S.P.
Tel.: (33-1) 44 74 48 93
Fax: (33-1) 44 74 48 97

IRLANTI

Licensing Unit (Mr Michael Greene)
Department of Enterprise, Trade and Employment
Kildare Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 24 46
Fax (353-1) 676 61 54
e-mail: greenem@entemp.irlgov.ic

ITALIA

Ministero del Commercio con l'Estero
Gabinetto
Viale Boston 25
I-00144 Roma
Tel. (39-06) 59 64 75 47
Fax (39-06) 59 64 74 94
e-mail: INFO@MincomesIT

LUXEMBURG

Office des Licences
M. A. Paulus
BP 113
L-2011 Luxembourg
Tel.: (352) 478 23 70
Fax: (352) 46 61 38
e-mail: andre.paulus@mae.etat.lu

ALANKOMAAT

Ministerie van Economische Zaken
Directoraat-generaal van de Buitenlandse Economische Betrekkingen
Directie Handelspolitiek en Investeringsbeleid
Afdeling Exportcontrole en Sanctiebeleid (BEB/DHI/ES)
mw. drs. C.M. van Dantzig
Postbus 20101
2500 EC Den Haag
Nederland
Tel. (31-70) 379 63 57/63 80
Fax (31-70) 379 73 92
e-mail: e.m.vandantzig@minez.nl

ITÄVALTA

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten, Gruppe II.a
Landstraßer Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien
Tel. (43-1) 711 02/361
Fax (43-1) 715 83 47

PORTUGALI

Ministério da Economia
Direcção-Geral das Relações Económicas Internacionais
Alice Rodrigues/José Gomes
Avenida da República, 79
P-Lisboa
Tel.: (351-1) 791 19 43
Fax: (351-1) 796 37 23

SUOMI

Ulkoasiainministeriö
PL 176
FIN-00161 Helsinki
Tel. (358-9) 13 41 55 55
Fax (358-9) 62 98 40

Utrikesministeriet
PL 176
FIN-00161 Helsingfors
Tel. (358-9) 13 41 55 55
Fax (358-9) 62 98 40

RUOTSI

Regeringskansliet
Utrikesdepartementet
Rättssekretariatet för EU-frågor
Fredsgatan 6
S-103 39 Stockholm
Tfn (46-8) 405 10 00
Fax (46-8) 723 11 76

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Export Policy Unit
Department of Trade and Industry
Kingsgate House
66-74, Victoria Street
London SW1E 6SW
United Kingdom
Tel. (44-171) 215 89 98
Fax (44-171) 215 85 19

EUROOPAN YHTEISÖ

European Commission
Directorate-General I
Mr. A. de Vries, DM24 5/75
Tel. (32-2) 295 68 80
Fax (32-2) 295 73 31
e-mail: anthonius.de-vries@dg1.cec.be

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2159/1999,
annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- 2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä lokakuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu
12 päivänä lokakuuta 1999, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	109,0
	060	108,4
	204	80,0
	999	99,1
0707 00 05	052	90,2
	628	130,8
	999	110,5
0709 90 70	052	67,7
	999	67,7
0805 30 10	052	62,8
	388	72,6
	524	54,4
	528	67,5
0806 10 10	999	64,3
	052	99,8
	064	91,9
	400	209,9
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	999	133,9
	060	39,3
	388	63,8
	400	56,9
	480	48,9
	800	177,4
	804	52,1
0808 20 50	999	73,1
	052	95,2
	064	59,4
	388	177,3
	999	110,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2645/98 (EYVL L 335, 10.12.1998, s. 22) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2160/1999,
annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,
banaanien tuontitodistusten antamisesta tariffikiintiöiden mukaisten banaanien ja perinteisten AKT-
banaanien osalta vuoden 1999 neljänneksi vuosineljännekeksi (toinen jakso)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2362/98 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 756/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksen (EY) N:o 1998/1999 ⁽⁵⁾ 2 artiklassa ja liitteessä vahvistetaan vuoden 1999 neljäntenä vuosineljänneksenä käytettävissä olevat määrät asetuksen (EY) N:o 2362/98 18 artiklassa säädetyn hakemusten toisen esittämiskäytöksen osalta.

- 2) Asetuksen (EY) N:o 2362/98 18 artiklan 2 kohdan mukaisesti on syytä vahvistaa toisen jakson aikana esitettyjen hakemusten perusteella viipymättä määrät, joille todistuksia voidaan antaa kyseisten alkuperien osalta.
- 3) Tämän asetuksen on tultava voimaan välittömästi, jotta uudistuksia voitaisiin antaa mahdollisimman nopeasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2362/98 18 artiklassa säädettyjen uusien hakemusten osalta tuontitodistuksia annetaan vuoden 1999 neljännen vuosineljänneksen toiseksi jaksoksi todistushakemuksessa olevalle määrälle banaanien tuontia, tariffikiintiöitä ja perinteisiä AKT-banaaneja koskevan menettelyn mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 293, 31.10.1998, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 98, 13.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 247, 18.9.1999, s. 10.

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 2161/1999,**annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,****lisäkokeiden vaatimisesta tietyn ensisijaisen aineen maahantuojilta tai valmistajilta olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) asetuksen (ETY) N:o 793/93 10 artiklassa säädetään, että tietyn aineen esittelijäksi nimetty jäsenvaltio vastaa valmistajan tai valmistajien ja maahantuojan tai maahantuojien toimittamien tietojen arvioinnista ja, kuultuaan kyseisiä tuottajia tai maahantuojia, niiden tapausten määrittämisestä, joissa vaarojen arvioimiseksi olisi tarpeen pyytää edellä mainittuja valmistajia ja maahantuojia toimittamaan lisätietoja ja/tai suorittamaan lisäkokeita,
- 2) eräs esittelijäksi nimetty jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle pitävänsä tarpeellisenä, että tietyn ensisijaisen aineiden luettelossa olevan aineen, jonka vaaroja arvioidaan paraikaa, maahantuojat tai valmistajat suorittavat lisäkokeita määrättyssä ajassa,
- 3) asetuksen (ETY) N:o 793/93 12 artiklassa säädetään, että jos ainetta sellaisenaan tai valmisteeseen sisältyvänä ovat tuottaneet tai tuoneet maahan useat valmistajat tai

maahantuojat, voi lisäkokeita suorittaa yksi tai useampi asianomaisten valmistajien ja maahantuojien nimissä toimiva valmistaja tai maahantuoja, jonka tulee viitata tehtyihin kokeisiin ja osallistua kuluihin oikeudenmukaisella ja kohtuullisella tavalla,

- 4) tämän asetuksen säännökset ovat asetuksen (ETY) N:o 793/93 15 artiklan nojalla perustetun komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Tämän asetuksen liitteessä mainitun aineen valmistajan tai valmistajien ja maahantuojan tai maahantuojien on suoritettava liitteessä määrätty koe ja toimitettava sen tulokset esittelijäksi nimetylle jäsenvaltiolle, kuten asetuksen (ETY) N:o 793/93 10 artiklan ensimmäisessä kappaleessa säädetään.

2. Tulokset on toimitettava liitteessä ilmoitetussa määräajassa (laskettuna asetuksen voimaantulopäivästä).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta
Margot WALLSTRÖM
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

LIITE

	EINECS-numero	CAS-numero	Aineen nimi	Esittelijä	Vaadittava koe	Määrä-aika (kk)
1	263-125-1	61790-33-8	Talialkyyliamiinit ⁽¹⁾	D	OECD TG 421 ⁽²⁾	6

⁽¹⁾ Aine sisältyy komission asetuksen (EY) N:o 2268/95 liitteen luetteloon (EYVL L 231, 28.9.1995, s. 18).

⁽²⁾ OECD's *Guideline for the Testing of Chemicals- Section 4 Health Effects* TG No 421: "Reproduction/Developmental Toxicity Screening Test" (alkuperäiset ohjeet julkaistiin 27.7.1995).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2162/1999,**annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,****asetuksen (EY) N:o 2848/98 muuttamisesta raakatupakka-alalla sekä erityistuen käyttöä koskevien siirtymäkauden säännösten ja lajikeryhmän VII (Katerini) palkkion muuttuvan ja kiinteän osan suhteen vahvistamisesta satovuosiksi 1999, 2000 ja 2001**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 660/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7, 14 a ja 27 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2075/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä raakatupakka-alan palkkiojärjestelmän, tuotantokiintiöiden sekä tuottajaryhmittymille myönnettävän erityistuen osalta 22 päivänä joulukuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2848/98 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1373/1999 ⁽⁴⁾, 3 artiklassa säädetään edellytyksistä, jotka tuottajaryhmittymän on täytettävä tullakseen hyväksytyksi. Jotta tuottajaryhmittymien tuottaman tupakan laatua voitaisiin verrata paremmin ja varmistaa, että ryhmittymät voivat antaa jäsenilleen tarvittavan teknisen avun, olisi säädettävä mahdollisuudesta rajata tuottajaryhmittymien toiminta vahvistettuihin tuotantoalueisiin.
- 2) Palkkion muuttuvan osan moitteettoman soveltamisen ja tarkastusten tehokkaan toteuttamisen varmistamiseksi olisi tarkennettava, että palkkion muuttuvan osan laskennassa huomioon otettavana ostohintana on toimituksen yhteydessä vahvistettu ostohinta, että tupakan siirtoistutus olisi tehtävä ennen kunkin satovuoden 15 päivää kesäkuuta ja että tämän säännöksen rikkomisesta rangaistaan.
- 3) Asetuksen (EY) N:o 2848/98 19 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään tuottajille maksettavasta ennakosta, jonka suuruus on 50 prosenttia maksettavasta palkkiosta. Kansallisten hallintomenettelyjen yksinkertaistamiseksi olisi säädettävä, että ennakon enimmäismäärä on sama kuin palkkion kiinteä osa.
- 4) Asetuksen (EY) N:o 2848/98 19 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että ennakko maksetaan satovuoden 16 päivästä lokakuuta alkaen ja se on maksettava viimeistään 30 päivän kuluessa hakemuksen

esittämisestä, paitsi jos mainittu hakemus esitetään ennen 16 päivää syyskuuta, jolloin määräaika on 60 päivää. Koska sadonkorjuu alkaa eräissä jäsenvaltioissa 1 päivänä elokuuta, tämä määräaika olisi pidennettävä 77 päiväksi.

- 5) Asetuksen (EY) N:o 2848/98 31 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kun tupakantuotantotila siirtyy kolmannelle osapuolelle millä tahansa perusteella, uusi viljelijä on oikeutettu koko viitekauden aikaiseen tuotantokiintiötodistukseen siirtopäivästä alkaen. Valvontamenettelyjen tehostamiseksi ja voimassa olevien sääntöjen kiertämisen estämiseksi on suotavaa, että jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus siirtotapauksissa kuolemantapauksia lukuun ottamatta vahvistaa määräaika, jotta uusi viljelijä saa oikeuden tuotantokiintiötodistukseen kuluvan satovuoden osalta.
- 6) Viljelysopimus tehdään tupakan ensimmäisen jalostusasteen yrityksen ja tuottajaryhmittymän tai ryhmittymään kuulumattoman yksittäisen tuottajan välillä asetuksen (EY) N:o 2848/98 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja siinä on ilmoitettava muun muassa tupakan tarkka tuotantopaikka sekä kyseisen lohkon pinta-ala. Saman asetuksen 40 artiklan 2 kohdan viidennessä luetelmakohdassa säädetään, että tuottajaryhmittymät voivat käyttää erityistukea yhteisön säännösten noudattamisen varmistamiseksi ryhmittymässä. Näin ollen yksittäiseen tuottajaan sovellettavia seuraamuksia olisi tiukennettava, jos lohko, jolla tupakkaa tuotetaan, poikkeaa viljelysopimuksessa ilmoitetusta lohkoista, ja yksittäiselle viljelijälle määrättyä seuraamusta olisi sovellettava myös tuottajaryhmittymään.
- 7) Tuottajaryhmittymien olisi käytettävä vähintään puolet erityistuen määrästä asetuksen (EY) N:o 2848/98 40 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin menoihin saman artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ottaen huomioon, että tuottajajärjestöjen hyväksymistä koskevia edellytyksiä on muutettu, ja muutokset tulivat voimaan satovuodesta 1999, olisi säädettävä kahden vuoden siirtymäajasta, jonka aikana erityistukea voi käyttää joustavammin, jotta tuottajaryhmittymät voivat toteuttaa uudelleenjärjestelyt, joiden avulla ne voivat edistää tuottajien toimittamien tuotteiden arvon parantamista ja noudattaa paremmin yhteisön sääntelyä.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70.⁽²⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 10.⁽³⁾ EYVL L 358, 31.12.1998, s. 17.⁽⁴⁾ EYVL L 162, 26.6.1999, s. 47.

- 8) Neuvosto vahvisti asetuksessa (EY) N:o 660/1999 takuukynnyksen lajikeryhmälle VII (Katerini ja sen kaltaiset lajikkeet) Italiassa. Tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa tämän lajikeryhmän palkkion ja sen muuttuvan osan välinen suhde Italian osalta ja noudattaa Kreikassa kyseiseen lajikeryhmään jo sovellettua suhdetta.
- 9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tupakan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

päivästä alkaen, jona toimivaltainen viranomaisen rekisteröi sen.

Jäsenvaltioiden on asetettava määräaika ja/tai määräpäivä siirron esittämiseksi toimivaltaiselle viranomaiselle rekisteröintiä varten. Jos siirto on esitetty toimivaltaiselle viranomaiselle rekisteröitäväksi jäsenvaltion vahvistaman määräajan jälkeen, oikeus tuotantokiintiötodistukseen tulee voimaan seuraavasta satovuodesta alkaen, kuolemantapauksia lukuun ottamatta.”

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2848/98 seuraavasti:

1. Lisätään 3 artiklan 1 kohdan g alakohtaan virke seuraavasti:

”Tuottajaryhmittymä voi kuitenkin rajoittaa toimintansa tiettyihin tuotantoalueisiin. Tällaisessa tapauksessa yksittäinen tupakantuottaja, joka viljelee sekä kyseisellä tuotantoalueella että niiden ulkopuolella, voi liittyä jäseneksi tuottajaryhmittymään koko tuotantonsa osalta, jos hänen tuotantonsa pääosa on peräisin tämän tuottajaryhmittymän toiminnan piiriin kuuluvilta alueilta.”

2. Lisätään 9 artiklan 3 kohtaan l alakohta seuraavasti:

”l) tuottajan sitoumus siirtoistuttaa tupakantaimet kyseiselle lohkolle viimeistään satovuoden 15 päivänä kesäkuuta. Tuottajaryhmittymä tai yksittäinen tuottaja, joka ei ole tuottajaryhmittymän jäsen, voi kuitenkin ennen tätä päivämäärää ilmoittaa jalostajalle ja jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kirjatulla kirjeellä istutuksen mahdollisesta viivästyisestä ja viivästyksen syistä ja tarvittaessa lohkon muuttumisesta.”

3. Lisätään 18 artiklaan 6 kohta seuraavasti:

”6. Palkkion muuttuvan osan laskennassa huomioon otettavana ostohintana on toimituksen yhteydessä vahvistettu ostohinta.”

4. Korvataan 19 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Sellainen ennakkomaksu, jonka enimmäismäärä on sama kuin maksettavan palkkion kiinteä osa, edellyttää tämän ennakkomaksun suuruisen vakuuden antamista 15 prosentilla korotettuna.

Ennako maksetaan satovuoden 16 päivästä lokakuuta alkaen, ja se on maksettava viimeistään 30 päivän kuluessa 2 kohdassa tarkoitetun hakemuksen ja vakuuden antamista koskevan todisteen esittämisestä, paitsi jos mainittu hakemus esitetään ennen 16 päivää syyskuuta, jolloin määräaika on 77 päivää.”

5. Korvataan 31 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kun tupakantuotantotila siirtyy kolmannelle osapuolelle millä tahansa perusteella, uusi viljelijä on oikeutettu koko viitekauden aikaiseen tuotantokiintiötodistukseen siitä

6. Korvataan 40 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettujen kustannusten on vastattava vähintään 30:tä prosenttia satovuoden 1999, 40:tä prosenttia satovuoden 2000 ja 50:tä prosenttia sitä seuraavien satovuosien erityistuen kokonaismäärästä.”

7. Korvataan 50 artiklan 1 ja 2 kohta ja lisätään 2 a ja 2 b kohta seuraavasti:

”1. Jos tarkastuksessa todetaan, että tupakantaimia ei ole siirtoistutettu viljelysopimuksessa ilmoitettuun lohkoon satovuoden 15 päivään kesäkuuta mennessä, yksittäinen tuottaja menettää:

a) 50 prosenttia palkkiosta kuluvan satovuoden ajalta, jos siirtoistutus tapahtuu viimeistään 30 päivänä kesäkuuta,

b) kaikki oikeudet saada palkkiota kuluvan satovuoden osalta, jos siirtoistutus tapahtuu 30 päivän kesäkuuta jälkeen mutta viimeistään 30 päivänä heinäkuuta.

Jos yksittäinen viljelijä ei viljele tupakkaa tai jos siirtoistutus tapahtuu kuluvan satovuoden 30 päivän heinäkuuta jälkeen, hän menettää kaikki oikeudet saada palkkiota kuluvan satovuoden ajalta sekä mahdollisuuden saada tuotantokiintiö seuraavaksi satovuodeksi.

2. Jos tosiasiallisesti viljelty pinta-ala on enemmän kuin 10 prosenttia pienempi kuin ilmoitettu viljelyala, asianomaiselle tuottajalle kuluvan satovuoden aikana maksettavaa palkkiota sekä seuraavana satovuonna myönnettävää kiintiötä pienennetään kaksinkertaisesti todettuun eroon nähden.

2a. Edellä 2 kohdan soveltamistapauksia lukuun ottamatta jos lohko, jolla tupakkaa tuotetaan, poikkeaa rekisteröidyssä viljelysopimuksessa ilmoitetusta lohkoista, asianomaiselle tuottajalle kuluvalla satovuodelta maksettavaa palkkiota alennetaan viisi prosenttia.

2b. Jos 1, 2 ja 2 a kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia on sovellettava, ja yksittäinen tuottaja on tuottajaryhmittymän jäsen, tämän ryhmittymän erityistukea alennetaan määrällä, joka on puolet tuottajan osalta sovelletusta vähenyksestä. Jos mainittuja seuraamuksia sovelletaan kahtena perättäisenä vuotena, niiden määrä on kaksinkertaistettava kolmannelta vuodelta alkaen.”

8. Korvataan liitteessä V oleva B kohta tämän asetuksen liitteessä olevalla uudella B kohdalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sen 1 artiklaa sovelletaan satovuodesta 1999, lukuun ottamatta 1, 2, 3, 5 ja 7 kohtaa, joita sovelletaan satovuodesta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

”B) Muuttuvan osan ja palkkion välinen suhde

1999

	I <i>Flue-cured</i>	II <i>Light air-cured</i>	III <i>Dark air-cured</i>	IV <i>Fire-cured</i>	V <i>Sun-cured</i>	Muut		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italia	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %		15 %	
Kreikka	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Espanja	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugali	20 %	20 %						
Ranska	20 %	20 %	20 %					
Saksa	20 %	20 %	20 %					
Belgia		20 %	20 %					
Itävalta	20 %	20 %	20 %					

2000

	I <i>Flue-cured</i>	II <i>Light air-cured</i>	III <i>Dark air-cured</i>	IV <i>Fire-cured</i>	V <i>Sun-cured</i>	Muut		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italia	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %		20 %	
Kreikka	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Espanja	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugali	25 %	25 %						
Ranska	25 %	25 %	25 %					
Saksa	25 %	25 %	25 %					
Belgia		25 %	25 %					
Itävalta	25 %	25 %	25 %					

Satovuosi 2001 ja sitä seuraavat satovuodet

	I <i>Flue-cured</i>	II <i>Light air-cured</i>	III <i>Dark air-cured</i>	IV <i>Fire-cured</i>	V <i>Sun-cured</i>	Muut		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K. Koulak
Italia	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %		30 %	
Kreikka	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %"
Espanja	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugali	35 %	35 %						
Ranska	35 %	35 %	40 %					
Saksa	35 %	35 %	40 %					
Belgia		35 %	40 %					
Itävalta	35 %	35 %	40 %					

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2163/1999,**annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,****markkinointivuoden 1999 osalta arvioidun tulonmenetyksen sekä uuhta ja naaraspuolista vuohta kohden maksettavan palkkion arvioidun tason määrittämisestä sekä tämän palkkion toisen ennakkomaksun vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon lampaan- ja vuohenlihan yhteisestä markkinajärjestelystä 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2467/98 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Kanariansaarten hyväksi 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/92 ⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽³⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 1 ja 5 kohdassa säädetään palkkion myöntämisestä lampaanlihan ja tietyillä alueilla vuohenlihan tuottajille mahdollisen tulonmenetyksen korvaamiseksi. Kyseiset alueet määritellään asetuksen (EY) N:o 2467/98 liitteessä I ja vuoris-alueista, joilla myönnetään vuohenlihan tuottajapalkkiota, 11 päivänä huhtikuuta 1986 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1065/86 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3519/86 ⁽⁵⁾, 1 artiklassa.
- 2) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti ja jotta ennakkomaksu voidaan maksaa lampaanlihan ja vuohenlihan tuottajille, ennakoitavissa oleva tulonmenetys olisi arvioitava ennakoitavien markkinahintojen kehitysnäkömyönten mukaan.
- 3) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti painavien karitsojen tuottajille uuhta kohden maksettavan palkkion määrä saadaan kertomalla kyseisen artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu tulonmenetys kertoimella, joka kuvaa keskimääräistä vuosittaista karitsanlihan 100 teurastuspainokilogrammaa kohden ilmaistavaa tuotantoa näitä painavia karitsoja tuottavaa uuhta kohden. Yhteisön tilastotietojen puuttuessa vuoden 1999 kerrointa ei ole vielä vahvistettu. Ennen tämän kertoimen vahvistamista olisi käytettävä väliaikaista kerrointa. Mainitun asetuksen 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan myös kevyiden karitsojen tuottajille uuhta kohden ja vuohtien tuottajille naaraspuolista vuohta kohden maksettavan palkkion suuruus 80 prosentiksi painavien karitsojen tuottajille maksettavasta palkkiosta.

- 4) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 13 artiklan mukaisesti palkkion määrää on vähennettävä määrällä, joka on kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetyn kertoimen vaikutus perushintaan. Kyseinen kerroin vahvistetaan 13 artiklan 4 kohdassa seitsemäksi prosentiksi.
- 5) Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti puolivuositain suoritettava ennakkomaksu vahvistetaan 30 prosentiksi oletetusta palkkiosta. Komission asetuksen (ETY) N:o 2700/93 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1410/1999 ⁽⁷⁾, 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti ennakkomaksu maksetaan ainoastaan, jos sen suuruus on vähintään 1 euroa.
- 6) Asetuksessa (ETY) N:o 1601/92 säädetään Kanariansaarten maataloustuotantoa koskevien erityistoimenpiteiden soveltamisesta. Näihin toimenpiteisiin kuuluu lisäpalkkion myöntäminen kevyiden karitsojen ja naaraspuolisten vuohtien tuottajille samoin edellytyksin kuin asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklassa tarkoitettujen palkkion myöntämisen edellytyksistä on säädetty. Kyseisessä edellytyksissä säädetään, että Espanja saa maksaa ennakolta mainittua lisäpalkkiota.
- 7) Talousarvioon liittyvistä syistä palkkion toista ennakkomaksua ei saa maksaa ennen 16 päivää lokakuuta 1999.
- 8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat lampaiden ja vuohtien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Arvioidaan, että perushinnan, vähennettynä asetuksen (ETY) N:o 2467/98 13 artiklan 2 kohdassa säädetyn kertoimen vaikutuksella, ja vuoden 1999 ennakoitavan markkinahinnan välinen ero on 143,785 euroa 100 kilogrammaa kohden.

2 artikla

1. Uuhta kohden maksettavan palkkion arvioitu määrä on seuraava:
 - painavien karitsojen tuottajat: 22,545 euroa,
 - kevyiden karitsojen tuottajat: 18,036 euroa.
2. Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti toinen ennakkomaksu, joka jäsenvaltioiden sallitaan maksavan tuottajille on seuraava:
 - painavien karitsojen tuottajat: 6,764 euroa uuhta kohden,
 - kevyiden karitsojen tuottajat: 5,411 euroa uuhta kohden.

⁽¹⁾ EYVL L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽³⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽⁴⁾ EYVL L 97, 12.4.1986, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 325, 20.11.1986, s. 17.

⁽⁶⁾ EYVL L 245, 1.10.1993, s. 99.

⁽⁷⁾ EYVL L 164, 30.6.1999, s. 53.

3 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 2467/98 liitteessä I ja asetuksen (ETY) N:o 1065/86 1 artiklassa määritetyillä alueilla naaraspuolista vuohta kohden maksettavan palkkion arvioitu määrä on 18,036 euroa.
2. Asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti toinen ennakkomaksu, joka jäsenvaltioiden sallitaan maksavan 1 kohdassa määritetyillä alueilla toimiville vuohenlihan tuottajille, on 5,411 euroa.

4 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1601/92 13 artiklan 3 kohdan mukaisesti Kanariansaarten kevyiden karitsojen ja naaraspuolisten vuohien tuottajille markkinointivuonna 1999 maksettavan lisäpalkkion

toinen ennakkomaksu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3493/90 ⁽¹⁾ 1 artiklan 1 kohdassa säädetyin rajoituksin on seuraava:

- 1,353 euroa vuohta kohden asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuottajien osalta,
- 1,353 euroa naaraspuolista vuohta kohden asetuksen (EY) N:o 2467/98 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tuottajien osalta.

5 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 16 päivästä lokakuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 4.12.1990, s. 7.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2164/1999,
annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1958/1999 ⁽⁷⁾, vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä

siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat,

- 2) siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan; tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat,
- 3) markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti, ja
- 4) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat munien ja siipikarjanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95, liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä lokakuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 243, 15.9.1999, s. 3.

LIITE

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta EUR/100 kg	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus EUR/100 kg	Alkuperä (¹)
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	183,8	38	01
		188,9	36	02
		281,5	6	03
		281,5	6	04
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	198,6	26	01
		196,0	27	02

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia
- 02 Thaimaa
- 03 Chile
- 04 Argentiina"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2165/1999,
annettu 12 päivänä lokakuuta 1999,
B-menettelyn mukaisten hedelmä- ja vihannesalan vientitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta 14 päivänä marraskuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2190/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1303/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksessa (EY) N:o 1926/1999 ⁽³⁾ vahvistetaan B-menettelyn mukaisten muiden kuin elintarvikeavun yhteydessä haettujen vientitodistusten ohjeelliset määrät,
- 2) komission käytössä tällä hetkellä olevien tietojen mukaan meneillään olevan vientijakson ohjeellinen määrä on kuorellisten hasselpähkinöiden osalta vaarassa ylittyä piakkoin; tämä ylitys olisi vahingollinen hedelmä-

ja vihannesalan vientitodistusjärjestelmän moitteettomalle toiminnalle, ja

- 3) tilanteen helpottamiseksi on syytä hylätä 12 päivän lokakuuta 1999 jälkeen kuorellisia hasselpähkinöitä koskevat B-menettelyn mukaiset todistushakemukset meneillään olevan vientijakson loppuun asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Hylätään kuorellisten hasselpähkinöiden osalta B-menettelyn mukaisia vientitodistuksia koskevat hakemukset, jotka on jätetty asetuksen (EY) N:o 1926/1999 1 artiklan mukaisesti 12 päivän lokakuuta 1999 jälkeen ja ennen 16 päivää marraskuuta 1999.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä lokakuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽²⁾ EYVL L 155, 22.6.1999, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 238, 9.9.1999, s. 20.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

EU—LATVIA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 1/1999,

tehty 23 päivänä heinäkuuta 1999,

ehdoista, jotka koskevat Latvian osallistumista tutkimuksen, teknologisen kehittämisen ja esittelyn alalla toteutettaviin yhteisön ohjelmiin (1998—2002) sekä tutkimus- ja koulutustoiminnan ohjelmiin (1998—2002)

(1999/666/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Latvian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen, jäljempänä 'Eurooppa-sopimus',

sekä katsoo, että

- 1) Eurooppa-sopimuksen 109 artiklan ja liitteen XVII mukaan Latvia saa osallistua yhteisön puiteohjelmiin, erityisohjelmiin, hankkeisiin tai muihin yhteisön toimiin erityisesti tutkimuksen alalla,
- 2) Eurooppa-neuvosto edellytti päätelmissään 12 ja 13 päivänä joulukuuta 1997 Luxemburgissa pitämässään kokouksessa tehtyjen yhteisön ohjelmien (esimerkiksi tutkimusohjelmien) avaamista jäsenyyttä hakeneille maille, jotta nämä voivat tutustua unionin politiikkoihin ja työtapoihin; kunkin jäsenyyttä hakeneen maan olisi osallistuttava rahoitukseen tasaisesti kasvavalla osuudella (hakijavaltioiden kansallisia rahoitusosuuksia voidaan tavittaessa rahoittaa osittain Phare-ohjelmasta),
- 3) edellä mainitun kokouksen päätelmissä edellytettiin myös, että jäsenyyttä hakeneet maat voivat osallistua niitä koskevissa asioissa tarkkailijoina työskentelyyn komiteoissa, jotka avustavat komissiota sellaisten ohjelmien toteuttamisessa, joiden rahoitukseen kyseiset maat osallistuvat,
- 4) Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto hyväksyivät päätöksellä N:o 182/1999/EY tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevan Euroopan yhteisön puiteohjelman (1998—2002) ⁽¹⁾, jäljempänä 'viides puiteohjelma',
- 5) Euroopan unionin neuvosto hyväksyi päätöksellä 1999/64/Euratom tutkimus- ja koulutustoimintaa koskevan

Euroopan atomienergiayhteisön puiteohjelman (1998—2002) ⁽²⁾, jäljempänä 'viides puiteohjelma', ja

- 6) Eurooppa-sopimuksen 109 artiklan mukaan ehdoista, jotka koskevat Latvian osallistumista mainitun sopimuksen liitteessä XVII tarkoitettuun toimintaan, päättää assosiaationeuvosto,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Latvia saa osallistua erityisohjelmiin, jotka kuuluvat viidenteen puiteohjelmaan, ja erityisohjelmiin, jotka kuuluvat Euroopan atomienergiayhteisön viidenteen puiteohjelmaan, niiden ehtojen, periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti, jotka on määritetty tähän päätökseen erottamattomina osina kuuluvissa liitteissä I, II ja III.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan viidennen puiteohjelman ja viidennen Euratom-puiteohjelman keston ajan.

3 artikla

Tätä päätöstä noudatetaan sen hyväksymistä seuraavan kuukauden ensimmäisestä päivästä.

Tehty Brysselissä 23 päivänä heinäkuuta 1999.

Assosiaationeuvoston puolesta

I. BERZINŠ

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 26, 1.2.1999, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 26, 1.2.1999, s. 34.

LIITE I

EHDOT, JOTKA KOSKEVAT LATVIAN OSALLISTUMISTA VIIDENNEN PUITEOHJELMAN JA VIIDENNEN EURATOM-PUITEOHJELMAN ERITYISOHJELMIIN

1. Latviaan sijoittautuneet tutkimusyksiköt saavat osallistua kaikkiin viidennen puiteohjelman ja viidennen Euratom-puiteohjelman erityisohjelmiin. Latvilaiset tutkijat tai tutkimuslaitokset saavat osallistua yhteisen tutkimuskeskuksen toimintaan siltä osin kuin edellinen virke ei koske kyseistä toimintaa.

Tässä päätöksessä tarkoitettut 'tutkimusyksiköt' käsittävät korkeakoulut, tutkimuslaitokset, teollisuusyritykset — mukaan luettuina pienet ja keskisuuret yritykset — sekä luonnolliset henkilöt.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetaan seuraavaa:

- Latviaan sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden osallistuminen kaikkien viidennen puiteohjelman yhteydessä hyväksytyjen erityisohjelmien toteuttamiseen niiden ehtojen mukaisesti, joista on määrätty Euroopan yhteisön viidennen puiteohjelman (1998—2002) täytäntöönpanoa varten laadituissa yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista sekä tutkimustulosten levittämistä koskevissa säännöissä,
- Latviaan sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden osallistuminen kaikkien viidennen Euratom-puiteohjelman yhteydessä hyväksytyjen erityisohjelmien toteuttamiseen niiden ehtojen mukaisesti, joista on määrätty Euroopan atomienergia-yhteisön viidennen Euratom-puiteohjelman (1998—2002) täytäntöönpanoa varten laadituissa yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista koskevissa säännöissä,
- Latvian osallistuminen viidennen puiteohjelman ja viidennen Euratom-puiteohjelman toteuttamiseksi hyväksytyjen ohjelmien rahoitukseen Latvian bruttokansantuotteen ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden sekä Latvian yhteenlaskettujen bruttokansantuotteiden välisen suhteen perusteella.

3. Latviaan sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jotka osallistuvat yhteisön tutkimusohjelmiin, on tällaisen osallistumisen yhteydessä tuotettavan tiedon ja teollis- ja tekijänoikeuksien omistuksen, käytön ja levittämisen osalta samat oikeudet ja velvoitteet kuin yhteisöön sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, jollei liitteen II määräyksistä muuta johdu.
4. Assosiaationeuvoston Eurooppa-sopimuksen mukaisesti perustama asianomainen alakomitea tarkastelee ja arvioi säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa tämän päätöksen täytäntöönpanoa.
5. Rahoitusosuus, jonka Latvia maksaa osallistumisesta erityisohjelmien toteuttamiseen, vahvistetaan suhteessa siihen määrään ja sen määrän lisäksi, joka on kunakin vuonna varattu Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon maksusitoumusmäärärahoiksi näiden ohjelmien toteuttamiseen, hallinnointiin ja toimintaan liittyvien komission rahoitusvelvoitteiden täyttämistä varten.

Latvian rahoitusosuuden määrävä suhdeluku saadaan määrittämällä Latvian markkinahintaisen bruttokansantuotteen ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Latvian yhteenlaskettujen markkinahintaisten bruttokansantuotteiden välinen suhde. Tämä suhde lasketaan Euroopan yhteisöjen alustavan talousarvioesityksen julkaisuajankohtana saatavissa olevien Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (Eurostat) tuoreimpien samaa vuotta koskevien tilastotietojen perusteella.

Jotta voitaisiin helpottaa latvian osallistumista erityisohjelmiin, sen rahoitusosuus määritetään käytännössä seuraavasti:

- 1999: toisen kohdan mukaisesti määritetyn suhdeluvun perusteella laskettu rahoitusosuus kerrottuna 0,4:llä,
- 2000: toisen kohdan mukaisesti määritetyn suhdeluvun perusteella laskettu rahoitusosuus kerrottuna 0,6:lla,
- 2001: toisen kohdan mukaisesti määritetyn suhdeluvun perusteella laskettu rahoitusosuus kerrottuna 0,8:lla,
- 2002: toisen kohdan mukaisesti määritetyn suhdeluvun perusteella laskettu rahoitusosuus.

Euroopan yhteisön rahoitusosuutta koskevat säännöt määritetään päätöksen N:o 182/1999/EY liitteessä IV sekä Euratomin rahoitusosuutta koskevat säännöt päätöksen 1999/64/Euratom liitteessä III.

Latvian rahoitusosuutta koskevat säännöt määritetään liitteessä III.

6. Latviaan sijoittaneilla tutkimusyksiköillä, jotka osallistuvat viidenteen puiteohjelmaan ja viidenteen Euratom-puiteohjelmaan, on samat sopimukselliset oikeudet ja velvoitteet kuin yhteisöön sijoittautuneilla tutkimusyksiköillä, ottaen huomioon yhteisön ja Latvian molemminpuoliset edut, sanotun kuitenkin rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

Ehdotusten jättämisessä ja arvioinnissa sekä yhteisön ohjelmiin kuuluvien sopimusten myöntämisessä ja tekemisessä sovellettavat ehdot ovat Latvian tutkimusyksikköjen osalta samat kuin sopimuksissa, jotka tehdään samojen ohjelmien yhteydessä yhteisöön sijoittautuneiden tutkimusyksiköiden kanssa, ottaen huomioon yhteisön ja Latvian molemminpuoliset edut.

Latvian asiantuntijat otetaan huomioon yhteisön asiantuntijoiden ohella valittaessa tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevien yhteisön ohjelmien yhteydessä arvioijia ja asiantuntijoita sekä jäseniä neuvoo-antaviin ryhmiin ja muihin konsultoiiviin elimiin, jotka avustavat komissiota viidennen puiteohjelman ja viidennen Euratom-puiteohjelman toteuttamisessa.

Latvian tutkimusyksiköt voivat olla hankkeen koordinoijina samoin ehdoin kuin yhteisöön sijoittautuneet yksiköt. Latvian tutkimusyksiköiden kanssa tehdyissä tai niiden tekemisessä sopimusjärjestelyissä on yhteisön varainhoitoasetusten mukaisesti määrättävä valvonnasta ja tarkastuksista, jotka suoritetaan komission ja tilintarkastustuomioistuimen toimesta tai niiden valtuutuksella. Tilintarkastuksia voidaan suorittaa mainittujen yksiköiden sellaisten tulojen ja menojen selvittämiseksi, jotka liittyvät niiden sopimusvelvoitteisiin yhteisöön nähden. Latvian asianomaisten viranomaisten on yhteistyön ja molemminpuolisen edun nimissä annettava kohtuulliseksi ja mahdolliseksi katsottavissa määrin apua tällaisen valvonnan ja tällaisten tarkastusten suorittamisessa siten kuin kussakin tilanteessa on tarpeen tai hyödyllistä.

7. Yhteisö ja Latvia pyrkivät parhaansa mukaan helpottamaan voimassa olevien säännösten mukaisesti niiden tutkijoiden vapaata liikkumista ja asumista, jotka osallistuvat tämän päätöksen mukaiseen toimintaan Latviassa ja yhteisössä, sekä tällaisessa toiminnassa käytettäväksi tarkoitettujen tavaroiden liikkumista rajojen yli.

Tämän päätöksen mukaisessa toiminnassa käytettäväksi tarkoitettuihin tavaroihin ja palveluihin ei sovelleta Latvian välillisiä veroja, tullimaksuja eikä tuontia ja vientiä koskevia kieltoja tai rajoituksia.

8. Latvian edustajat osallistuvat heitä koskevia asioita käsiteltäessä tarkkailijoina viidennen puiteohjelman ohjelmakomiteoiden ja viidennen Euratom-puiteohjelman neuvoo-antavan komitean työskentelyyn. Äänestettäessä komiteat kokoontuvat myös ilman Latvian edustajia. Äänestyksessä tehdyistä päätöksistä ilmoitetaan Latvialle. Tässä kohdassa tarkoitettussa osallistumisessa sovelletaan, tiedon ja asiakirjojen saantiin liittyvät menettelyt mukaan luettuina, samoja muotoja kuin jäsenvaltioiden edustajien osalta.

9. Yhteisö ja Latvia voivat lopettaa tämän päätöksen mukaisen toiminnan milloin tahansa ilmoittamalla asiasta kirjallisesti kaksitoista kuukautta aikaisemmin. Hankkeita ja toimia, jotka ovat käynnissä lopettamishetkellä, jatketaan, kunnes ne saadaan päätökseen tässä päätöksessä määrättyjen edellytysten mukaisesti.

Jos yhteisö päättää tarkistaa yhtä tai useampaa yhteisön ohjelmista, tämän päätöksen mukainen toiminta voidaan lopettaa molemminpuolisesti hyväksytyin edellytyksin. Latvialle on ilmoitettava tarkistettujen ohjelmien täsmällisestä sisällöstä viikon kuluessa siitä, kun yhteisö on ne hyväksynyt. Yhteisön ja Latvian on ilmoitettava toisilleen toiminnan lopettamista koskevasta aikomuksestaan kuukauden kuluessa siitä, kun tarkistuksia koskeva yhteisön päätös on tehty.

Yhteisön hyväksyessä uuden monivuotisen tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä ja/tai tutkimus- ja koulutustoimintaa koskevan puiteohjelman assosiaationeuvosto voi päättää Latvian osallistumisen ehdoista.

LIITE II

TEOLLIS- JA TEKIJÄNOIKEUKSIEN JAKOA KOSKEVAT PERIAATTEET

Oikeudet tämän päätöksen mukaisesti tuotettuihin tai käyttöön annettuihin teollis- ja tekijänoikeuksiin jaetaan tässä liitteessä määrättyllä tavalla.

I Soveltaminen

Tämän liitteen määräyksiä sovelletaan tämän päätöksen mukaisesti tehtävään tutkimukseen, jäljempänä 'yhteinen tutkimus', jolleivät yhteisö ja Latvia, jäljempänä 'osapuolet', nimenomaisesti muuta sovi.

II Oikeuksien omistus, jako ja käyttö

1. Tässä päätöksessä tarkoitetaan 'teollis- ja tekijänoikeuksilla' Maailman henkisen omaisuuden järjestön perustamisesta Tukholmassa 14 päivänä heinäkuuta 1967 tehdyn yleissopimuksen 2 artiklassa tarkoitettuja teollis- ja tekijänoikeuksia.
2. Tämä liite koskee oikeuksien, osuuksien ja tekijänpalkkijoiden jakamista osapuolten ja niiden osanottajien kesken. Kumpikin osapuoli ja sen osanottajat huolehtivat siitä, että toinen osapuoli ja sen osanottajat voivat saada niille tämän liitteen mukaisesti jaettavat oikeudet teollis- ja tekijänoikeuksiin. Tämä liite ei muulla tavoin muuta eikä rajoita oikeuksien jakamista osapuolen ja sen kansalaisten tai osanottajien kesken kuhunkin osapuoleen sovellettavien lakien ja käytäntöjen mukaisesti.
3. Sopimusjärjestelyissä noudatetaan seuraavia periaatteita, joista on määrättävä kyseisten järjestelyjen yhteydessä:
 - a) teollis- ja tekijänoikeuksien riittävä suoja. Osapuolten, niiden elinten ja/tai osanottajien on ilmoitettava toisilleen kohtuullisen ajan kuluessa tämän päätöksen tai sen täytäntöönpanojärjestelyjen mukaisesti syntyneistä teollis- ja tekijänoikeuksista ja pyrittävä hyvissä ajoin suojaamaan nämä oikeudet;
 - b) osapuolten tai niiden osanottajien panosten huomioon ottaminen määritettäessä osapuolten ja osanottajien oikeuksia ja osuuksia;
 - c) tulosten tehokas hyödyntäminen;
 - d) toisen osapuolen osanottajien syrjimätön kohtelu verrattuna omien osanottajien kohteluun;
 - e) liiketoiminnan kannalta luottamuksellisen tiedon suojaaminen.
4. Osanottajat laativat yhdessä teknologian hallintasuunnitelman, joka koskee yhteisessä tutkimuksessa tuotettavan tiedon ja teollis- ja tekijänoikeuksien omistusta ja käyttöä, mukaan luettuna julkaiseminen. Teknologian hallintasuunnitelman pääpiirteet on esitetty tämän liitteen lisäyksessä. Tutkimuksen rahoitukseen osallistuvan osapuolen rahoituksesta vastaavan elimen tai yksikön on hyväksyttävä suunnitelma ennen siihen liittyvän erityisen tutkimus- ja kehittämissyhteistyösopimuksen tekemistä.

Teknologian hallintasuunnitelmia laadittaessa otetaan huomioon yhteisen tutkimuksen tavoitteet, osapuolten tai osanottajien suhteelliset rahoitus- tai muut panokset, alueittaisen tai käyttöaloittaisen lupien myöntämisen hyödyt ja haitat, sovellettavissa laeissa — mukaan luettuina teollis- ja tekijänoikeuksia koskevat osapuolten lait — säädetyt vaatimukset sekä muut osanottajien aiheellisina pitämät tekijät. Lisäksi yhteisissä teknologian hallintasuunnitelmissa määritetään vierailevien tutkijoiden tekemiin tutkimuksiin liittyvät oikeudet ja velvollisuudet teollis- ja tekijänoikeuksien osalta.

5. Yhteisessä tutkimuksessa tuotettu tieto tai teollis- ja tekijänoikeudet, joista ei erikseen määrätä teknologian hallintasuunnitelmassa, jaetaan osapuolten suostumuksella teknologian hallintasuunnitelmassa määritettyjen periaatteiden mukaisesti. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, kyseisen tiedon tai teollis- ja tekijänoikeudet omistavat yhdessä kaikki osanottajat, jotka ovat osallistuneet yhteiseen tutkimukseen, jossa tieto tai teollis- ja tekijänoikeudet on tuotettu. Jokaisella osanottajalla, johon tätä määräystä sovelletaan, on oikeus käyttää tällaista tietoa teollis- ja tekijänoikeuksia omiin kaupallisiin tarkoituksiinsa ilman maantieteellisiä rajoituksia.
6. Kumpikin osapuoli huolehtii siitä, että toiselle osapuolelle ja sen osanottajille voidaan jakaa teollis- ja tekijänoikeudet näiden periaatteiden mukaisesti.

7. Samalla kun osapuolet pitävät yllä kilpailuedellytyksiä tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, ne pyrkivät siihen, että tämän päätöksen mukaisesti saatuja oikeuksia ja sen mukaisia järjestelyjä käytetään tavalla, joka edistää erityisesti: i) päätöksen mukaisesti tuotetun, julkistetun tai muuten käytettäväksi saatetun tiedon levittämistä ja käyttöä ja ii) kansainvälisten standardien käyttöönottoa ja soveltamista.
8. Yhteistyön lopettaminen ei vaikuta tämän liitteen mukaisiin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

III Kansainväliset yleissopimukset

Osapuolten tai niiden osanottajien teollis- ja tekijänoikeuksille annetaan asianmukaisten osapuoliin sovellettavien kansainvälisten yleissopimusten, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn Maailman kauppajärjestön sopimuksen (TRIPS-sopimus) sekä Bernin yleissopimuksen (vuoden 1971 Pariisin asiakirjan) ja Pariisin yleissopimuksen (vuoden 1967 Tukholman asiakirja) mukainen kohtelu.

IV Tieteelliset kirjalliset teokset

Jollei yhteisessä teknologian hallintasuunnitelmassa muuta sovita, osapuolet tai yhteisen tutkimuksen osanottajat julkaisevat tutkimuksen tulokset yhteisesti, sanotun kuintenkään rajoittamatta V jakson määräysten soveltamista. Jollei edellä olevasta yleisestä säännöstä muuta johdu, sovelletaan lisäksi seuraavia menettelyjä:

1. Jos osapuoli tai sen julkiset elimet julkaisevat tieteellisiä tai teknisiä lehtiä, artikkeleita, raportteja tai kirjoja taikka tämän päätöksen mukaiseen yhteiseen tutkimukseen perustuvia videoita tai tietokoneohjelmia, toisella osapuolella on maailmanlaajuinen mutta ei yksinomaisen, peruuttamaton ja tekijänpalkkioista vapautettu lupa kääntää, jäljentää, mukauttaa, lähettää sähköisissä tiedotusvälineissä sekä levittää julkisesti kyseisiä teoksia.
2. Osapuolet huolehtivat siitä, että tämän päätöksen mukaiseen yhteiseen tutkimukseen perustuvia ja riippumattomien kustantajien julkaisemia tieteellisiä kirjallisia teoksia levitetään mahdollisimman laajasti.
3. Kaikissa tekijänoikeuden piiriin kuuluvien teosten kappaleissa, joita levitetään ja valmistetaan julkisesti tämän määräyksen mukaisesti, on oltava tekijän nimi tai tekijöiden nimet, jolleivät tekijä tai tekijät nimenomaisesti sitä kiellä. Lisäksi niissä on oltava osapuolten yhdessä antamaa tukea koskeva selvä maininta.

V Julkistamaton tieto

A. Asiakirjoihin perustuva julkistamaton tieto

1. Osapuolet, niiden elimet tai niiden osanottajat yksilöivät mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, mieluiten teknologian hallintasuunnitelmassa, tiedon, jota ne eivät halua julkistettavaksi, ottaen huomioon muun muassa seuraavat perusteet:
 - a) tiedon luottamuksellisuus siinä mielessä, että se ei ole kokonaisuudessaan tai samanlaisina osina taikka osien yhdistelmänä yleisesti alan asiantuntijoiden tiedossa tai laillisin keinoin heidän käytettävissään;
 - b) tiedon luottamuksellisuudesta johtuva todellinen tai mahdollinen kaupallinen arvo;
 - c) tiedon aiempi suojaaminen siinä mielessä, että tiedon laillinen haltija on toteuttanut sen osalta olosuhteisiin nähden aiheellisia toimenpiteitä tiedon luottamuksellisuuden säilyttämiseksi.
2. Osapuolten ja niiden osanottajien on ilmaistava selkeästi, esimerkiksi asianmukaisella merkinnällä tai rajoituksesta kertovan tekstin avulla, että tietoa ei saa julkistaa. Tämä koskee myös kyseisen tiedon kaikkia täydellisiä tai osittaisia jäljennöksiä.

Osapuolten ja osanottajien, jotka saavat julkistamatonta tietoa, on kunnioitettava sen luottamuksellista luonnetta. Luottamuksellisuus päättyy ilman eri toimenpiteitä, kun tiedon omistaja saattaa tiedon julkisuuteen.

3. Vastaanottava osapuoli tai sen organisaatio voi levittää tämän päätöksen mukaisesti saamaansa julkistamatonta tietoa osapuoleen tai sen organisaatioon kuuluville tai palkkaamilleen henkilöille, joille on annettu siihen erikseen oikeus käynnissä olevaa yhteistä tutkimusta varten, edellyttäen, että kaikki näin levitetty julkistamaton tieto luovutetaan luottamuksellisena ja että tieto on helposti tunnistettavissa luottamukselliseksi siten kuin edellä määrätään.

4. Vastaanotettava osapuoli voi levittää julkistamatonta tietoa laajemmin kuin 3 kohdassa sallitaan, jos julkistamatonta tietoa toimittava osapuoli antaa siihen ennakolta kirjallisen suostumuksen. Osapuolet laativat yhteistyössä menettelyjä, joita sovelletaan hankittaessa kirjallinen suostumus tällaista laajempaa levitystä varten, ja kumpikin osapuoli antaa tällaisen suostumuksen omien sisäisten menettelytapojensa, määräystensä ja lainsäädäntönsä sallimissa rajoissa.

B. Muu kuin asiakirjoihin perustuva julkistamaton tieto

Osapuolten tai niiden osanottajien on kohdeltava asiakirjoihin perustumatonta julkistamatonta tai muuten luottamuksellista tietoa, jonka ne saavat tämän päätöksen mukaisesti järjestetyissä seminaareissa ja muissa kokouksissa, sekä tietoa, jonka ne saavat henkilöstön palvelukseen ottamisen, tilojen ja laitteistojen käytön tai yhteisten hankkeiden myötä, siten, että ne noudattavat päätöksessä määritettyä, asiakirjoihin perustuvaa tietoa koskevia periaatteita; tällöin kuitenkin edellytetään, että tällaisen julkistamattoman tai muuten luottamuksellisen taikka salassa pidettävän tiedon vastaanottajalle on tietoa välitettäessä ilmoitettu tiedon luottamuksellisesta luonteesta.

C. Valvonta

Kummankin osapuolen on pyrittävä varmistamaan, että sen tämän päätöksen mukaisesti saamaa julkistamatonta tietoa valvotaan päätöksessä määrätyllä tavalla. Jos jompikumpi osapuolista toteaa, että se ei kykene noudattamaan tai että on aiheellista epäillä sen myöhemmin tulevan kykenemättömäksi noudattamaan A ja B kohdassa olevia tietojen levityskieltoa koskevia määräyksiä, sen on ilmoitettava asiasta välittömästi toiselle osapuolelle. Osapuolet neuvottelevat tämän jälkeen sopivasta toimintatavasta.

Lisäys

Teknologian hallintasuunnitelman pääpiirteet

Teknologian hallintasuunnitelma on osanottajien tekemä erityinen sopimus yhteisen tutkimuksen toteuttamisesta sekä osanottajien oikeuksista ja velvollisuuksista

Teknologian hallintasuunnitelmassa määritettäviä asioita ovat teollis- ja tekijänoikeuksien osalta yleensä muun muassa omistus, suojele, käyttöoikeudet tutkimus- ja kehitystarkoituksiin, hyödyntäminen ja tiedon levittäminen, mukaan lukien yhteistä julkaisutoimintaa koskevat järjestelyt, vierailevien tutkijoiden oikeudet ja velvollisuudet sekä riitojenratkaisumenetelyt. Lisäksi teknologian hallintasuunnitelmassa voidaan määrätä tutkimuksen aikana syntyvästä uudesta tiedosta ja aiemmasta tutkimuksen alaan liittyvästä tiedosta, lupien myöntämisestä sekä suoritteista.

LIITE III

LIITTEESSÄ I OLEVASSA 5 KOHDASSA TARKOITETTUA LATVIAN RAHOITUSOSUUTTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

1. Euroopan yhteisöjen komissio ilmoittaa Latvialle ja antaa tiedoksi liitteessä I olevassa 4 kohdassa tarkoitettulle alakomitealle mahdollisimman pian ja viimeistään syyskuun 1 päivänä kunkin varainhoitovuoden osalta seuraavat tiedot asiaa koskevan taustamateriaalin kera:

- Euroopan yhteisöjen alustavan talousarvioesityksen menotaulukkoon viidettä puiteohjelmaa ja viidettä Euratom-puiteohjelmaa varten varattujen maksusitoumusmäärärahojen määrät,
- alustavan talousarvioesityksen mukaisen arvion saatavasta rahoituksesta, joka vastaa Latvian osuutta tämän osallistuksessa viidennen puiteohjelmaan ja viidennen Euratom-puiteohjelmaan.

Sisäisten talousarviomenettelyjen helpottamiseksi komission yksiköt toimittavat kuitenkin vastaavat suuntaa-antavat luvut viimeistään kunkin vuoden toukokuun 30 päivänä.

Kun yleinen talousarvio on lopullisesti hyväksytty, komissio ilmoittaa Latvialle ensimmäisessä alakohdassa mainitut menotaulukon luvut, jotka koskevat Latvian osallistumista.

2. Komissio esittää viimeistään kunkin varainhoitovuoden tammikuun 1 päivänä ja kesäkuun 15 päivänä Latvialle rahoituspyynnön, joka koskee sen tämän päätöksen mukaista rahoitusosuutta. Näissä pyynnöissä edellytetään:

- ensimmäisen pyynnön osalta, että Latvia maksaa kuusi kahdestoistaosaa rahoitusosuudestaan viimeistään 20 päivänä helmikuuta,
- toisen pyynnön osalta, että Latvia maksaa kuusi kahdestoistaosaa rahoitusosuudestaan viimeistään 15 päivänä heinäkuuta.

Viimeistään 20 päivänä helmikuuta maksettava kuuden kahdestoistaosan erä lasketaan kuitenkin alustavan talousarvioesityksen tulotaulukossa olevan määrän perusteella: näin maksettu määrä tasataan toisen, viimeistään 15 päivänä heinäkuuta maksettavan kuuden kahdestoistaosan erän yhteydessä.

Päätöksen ensimmäisenä voimassaolovuonna komissio esittää ensimmäisen rahoituspyynnön 30 päivän kuluessa päätöksen voimaantulosta. Jos tämä pyyntö esitetään kesäkuun 15 päivän jälkeen, siinä edellytetään, että Latvia maksaa kaksitoista kahdestoistaosaa rahoitusosuudestaan 30 päivän kuluessa; maksettava määrä lasketaan talousarvion tulotaulukossa olevan määrän perusteella.

Latvian rahoitusosuus ilmaistaan ja maksetaan euroina.

Latvia maksaa tämän päätöksen mukaisen rahoitusosuutensa tässä kohdassa esitetyn aikataulun mukaisesti. Maksun viivästyisestä maksetaan korkoa, joka vastaa International Swap Dealers' Associationin Reuterin ISDA-sivulla euroina noteeraamaa yhden kuukauden pankkien välistä korkoa (IBOR). Tätä tasoa korotetaan 1,5 prosenttia kunkin viivästyyskuukauden osalta. Korotettua tasoa sovelletaan koko viivästymisajan osalta. Korkoa peritään kuitenkin vasta silloin, kun rahoitusosuus maksetaan yli kolmekymmentä päivää edellä tässä kohdassa mainittujen maksuaikataulun mukaisten maksupäivien jälkeen.

Komissio korvaa liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettujen ryhmien ja elimien ja liitteessä I olevassa 8 kohdassa tarkoitettujen komiteoiden työskentelyyn sekä viidennen puiteohjelman ja viidennen Euratom-puiteohjelman toteuttamiseen osallistuvien Latvian edustajien ja asiantuntijoiden matkakustannukset Euroopan unionin jäsenvaltioiden edustajiin ja asiantuntijoihin nykyisin sovellettavien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti.

3. Liitteessä I olevan 5 kohdan mukainen Latvian rahoitusosuus viidennen puiteohjelmaan ja viidennen Euratom-puiteohjelmaan pysyy pääsääntöisesti muuttumattomana kyseisen varainhoitovuoden ajan.

Päättyessään kunkin varainhoitovuoden (n) tilit komissio suorittaa tulostilin laatimisen yhteydessä tilien tasauksen Latvian osuuden osalta ja ottaa tässä yhteydessä huomioon muutokset, jotka ovat tapahtuneet varainhoitovuoden aikana joko varojen siirtojen, peruutusten, vapauttamisten, varainhoitovuodelta toiselle siirtämisten tai korjaavien ja täydentävien talousarvioiden muodossa. Tämä tilien tasaus tehdään vuoden n + 1 toisen maksun yhteydessä. Tilien tasaus tehdään joka vuosi vuoden 2006 heinäkuuhun saakka.

Latvian maksut kirjataan yhteisön ohjelmiin budjettisaatavina, jotka jaetaan asianmukaisille budjettikohdille Euroopan yhteisöjen yleisen talousarvion tulotaulukossa.

Määrärahojen hoidossa sovelletaan Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavaa varainhoitoasetusta.

4. Edeltävään varainhoitovuoteen (n) liittyvät viidennen puiteohjelman ja viidennen Euratom-puiteohjelman määrärahalaskelmat laaditaan ja toimitetaan tiedoksi Latvialle viimeistään kunkin varainhoitovuoden (n + 1) toukokuun 31 päivänä komission tulostilin muodossa.

Latvian ja yhteisön yhteinen julistus

Latvian tasavalta ja yhteisö sopivat, että tässä assosiaationeuvoston päätöksessä vahvistettujen määräysten lisäksi Latvian tasavallan olisi avattava tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskevaa Euroopan yhteisön viidettä puiteohjelmaa (1998—2002) ja Euroopan atomienergiayhteisön viidennen puiteohjelman tutkimus- ja koulutustoiminnan ohjelmia (1998—2002) vastaavat kansallista tutkimusta ja teknologian kehittämistä koskevat ohjelmansa ja toimensa yhteisöön sijoittuneille tutkimusyksiköille ja että tämä hoidetaan Latvian tasavallan ja yhteisön erillisenä kirjeenvaihtona.

**Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Uzbekistanin tasavallan välisen
YHTEISTYÖNEUVOSTON TYÖJÄRJESTYS,
annettu 13 päivänä syyskuuta 1999**

(1999/667/EY)

YHTEISTYÖNEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Firenzessä 21 päivänä kesäkuuta 1996 allekirjoitetun Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Uzbekistanin tasavallan kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen kumppanuuden perustamisesta⁽¹⁾, jäljempänä 'sopimus', ja erityisesti sen 78—82 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

Tämä sopimus tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1999,

ON VAHVISTANUT SEURAAVAN TYÖJÄRJESTYKSEN:

1 artikla

Puheenjohtaja

Yhteistyöneuvoston puheenjohtajana toimivat vuorotellen kahdentoista kuukauden määräajan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden puolesta Euroopan unionin neuvoston jäsen sekä Uzbekistanin tasavallan hallituksen jäsen. Ensimmäinen kausi alkaa kuitenkin yhteistyöneuvoston ensimmäisenä kokoontumispäivänä ja päättyy saman vuoden joulukuun 31 päivänä.

2 artikla

Kokoukset

Yhteistyöneuvosto kokoontuu ministeritasolla säännöllisesti kerran vuodessa. Jommankumman osapuolen pyynnöstä voidaan pitää yhteistyöneuvoston ylimääräisiä kokouksia, jos osapuolet niin sopivat.

Elleivät osapuolet toisin sovi, yhteistyöneuvoston kokoukset pidetään Euroopan unionin neuvoston tavanomaisessa kokouspaikassa osapuolten sopimana päivänä.

Yhteistyöneuvoston sihteerit kutsuvat yhdessä koolle osapuolten keskenään sopimat yhteistyöneuvoston kokoukset.

3 artikla

Edustajat

Yhteistyöneuvoston jäsenet voivat käyttää edustajia, jos he ovat estyneet osallistumasta kokoukseen.

Kutakin jäsentä voi yleensä edustaa Euroopan yhteisössä olevan edustuston päällikkö tai Euroopan unionissa olevan pysyvän edustuston päällikkö tai korkea virkamies.

⁽¹⁾ EYVL L 229, 31.8.1999, s. 1.

Kaikissa muissa tapauksissa jäsenen, joka haluaa käyttää edustajaa, on ilmoitettava puheenjohtajalle edustajansa nimi ennen sen kokouksen alkua, jossa häntä edustetaan.

Yhteistyöneuvoston jäsenen edustajalla on kaikki varsinaisen jäsenen oikeudet.

4 artikla

Valtuuskunnat

Yhteistyöneuvoston jäsenillä voi olla apunaan virkamiehiä.

Ennen kutakin kokousta osapuolten valtuuskuntien kokoonpano ja johtaja ilmoitetaan yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle.

Yhteistyöneuvosto voi kutsua ulkopuolisia henkilöitä osallistumaan kokouksiinsa antamaan tietoja erityisistä aiheista.

5 artikla

Sihteeristö

Yksi Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön virkamies ja yksi Uzbekistanin tasavallan Euroopan yhteisöjen edustuston virkamies toimivat yhdessä yhteistyöneuvoston sihteerinä.

6 artikla

Asiakirjat

Kun yhteistyöneuvoston neuvottelut perustuvat kirjallisiin tausta-asiakirjoihin, nämä asiakirjat numeroidaan, ja sihteerit jakavat ne yhteistyöneuvoston asiakirjoina.

7 artikla

Kirjeenvaihto

Kaikki yhteistyöneuvostolle tai neuvoston puheenjohtajalle osoitettu kirjeenvaihto toimitetaan yhteistyöneuvoston molemmille sihteerille.

Sihteerit huolehtivat kirjeenvaihdon välittämisestä yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle ja tarvittaessa sen jakelusta yhteistyöneuvoston muille jäsenille 6 artiklassa tarkoitettuina asiakirjoina. Tällä tavoin jaettava kirjeenvaihto lähetetään komission pääsihteeristölle, Euroopan unionin jäsenvaltioiden pysyville edustustoille ja Uzbekistanin tasavallan Euroopan yhteisöjen edustustolle.

Asianomainen sihteeri lähettää yhteistyöneuvoston puheenjohtajan kirjeenvaihdon vastaanottajille, ja se jaetaan tarvittaessa 6 artiklassa tarkoitettuina asiakirjoina yhteistyöneuvoston muille jäsenille edellisessä kohdassa ilmoitettuihin osoitteisiin.

8 artikla

Kokouksen esityslista

1. Yhteistyöneuvoston sihteerit laativat osapuolten ehdotusten perusteella jokaista kokousta varten ehdotuksen esityslistaksi. Asianomainen sihteeri lähettää sen 7 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille viimeistään 15 päivää ennen kokouksen alkua.

Esityslistaehdotukseen otetaan asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on saapunut jommallekummalle sihteeristä vähintään 21 päivää ennen kokouksen alkua, ja nämä asiat otetaan esityslistaehdotukseen ainoastaan, jos niihin liittyvät asiakirjat on toimitettu sihteerille viimeistään esityslistaehdotuksen lähettämispäivänä.

Yhteistyöneuvosto hyväksyy esityslistan kunkin kokouksen alussa. Muita kuin esityslistaehdotuksessa olevia asioita voidaan ottaa esityslistalle vain kummankin osapuolen suostumuksella.

2. Kummankin osapuolen suostumuksella voidaan 1 kohdassa esitettyjä määräaikoja lyhentää jonkin erityistapauksen niin edellyttäessä.

9 artikla

Pöytäkirja

Sihteerit laativat yhdessä kustakin kokouksesta pöytäkirjaehdotuksen mahdollisimman pian.

Pöytäkirja sisältää yleensä jokaisen esityslistalla olevan asian osalta

- yhteistyöneuvoston käsiteltäväksi saadetut asiakirjat,
- lausumat, jotka jokin yhteistyöneuvoston jäsen on pyytänyt kirjattavaksi,
- annetut suositukset, sovitut lausumat ja erityisistä aiheista tehdyt päätelmät.

Pöytäkirja sisältää myös luettelon kokoukseen osallistuneista yhteistyöneuvoston jäsenistä tai heidän edustajistaan.

Pöytäkirjaehdotus annetaan yhteistyöneuvoston hyväksyttäväksi sen seuraavassa kokouksessa. Osapuolet voivat myös hyväksyä pöytäkirjaehdotuksen kirjallisesti. Hyväksymisen jälkeen sihteerit allekirjoittavat pöytäkirjan kaksi todistusvoimaista toisintoa, ja osapuolet arkistivat ne. Pöytäkirjan jäljennös lähetetään kaikille 7 artiklassa tarkoitetuille vastaanottajille.

10 artikla

Suosituks

1. Yhteistyöneuvosto antaa suosituksensa osapuolten yhteisellä sopimuksella.

Kokousten välisenä aikana yhteistyöneuvosto voi osapuolten niin sopiessa antaa suosituksia tai hyväksyä pöytäkirjoja kirjallisella menettelyllä. Kirjallisella menettelyllä tarkoitetaan osapuolten sopimaa, sihteerien välillä käytävää virallista kirjeenvaihtoa.

2. Sopimuksen 78 artiklassa tarkoitetuissa yhteistyöneuvoston suosituksissa on otsikko ”suositus”, jonka jäljessä on järjestysnumero, antamispäivämäärä ja aihe yleisesti.

Sihteerit todistavat oikeaksi yhteistyöneuvoston suositukset, ja osapuolten valtuuskuntien johtajat allekirjoittavat kaksi todistusvoimaista toisintoa.

Suosituks

11 artikla

Julkisuus

Jollei toisin päätetä, yhteistyöneuvoston kokoukset eivät ole julkisia.

Kumpikin osapuoli voi päättää yhteistyöneuvoston suositusten julkaisemisesta omassa virallisessa julkaisussaan.

12 artikla

Kielet

Yhteistyöneuvoston virallisia kieliä ovat osapuolten viralliset kielet.

Yhteistyöneuvosto käyttää neuvottelujensa pohjana yleensä näillä kielillä laadittuja asiakirjoja.

13 artikla

Kulut

Euroopan yhteisöt ja Uzbekistanin tasavalta ottavat vastatakseen kuluista, joita niille aiheutuu osallistumisesta yhteistyöneuvoston kokouksiin sekä henkilöstö-, matka- ja oleskelukulujen että postitus- ja televiestintäkulujen osalta.

Kokousten tulkkaukseen ja asiakirjojen kääntämiseen ja monistamiseen liittyvistä kuluista vastaavat Euroopan yhteisöt, lukuun ottamatta kuluja, jotka liittyvät tulkkaukseen tai kääntämiseen yhdestä Euroopan yhteisöjen kielestä uzbekin tai venäjän kieleen, joista vastaa Uzbekistanin tasavalta.

Muista kokousten aineellisiin järjestelyihin liittyvistä kuluista vastaa kokouksen järjestävä osapuoli.

14 artikla

Komitea

1. Perustetaan sopimuksen 80 artiklan mukainen yhteistyökomitea avustamaan yhteistyöneuvostoa tämän tehtävien suorittamisessa. Se koostuu Euroopan yhteisöjen komission edustajista ja Euroopan unionin neuvoston jäsenten edustajista sekä Uzbekistanin tasavallan hallituksen edustajista, jotka ovat yleensä korkean tason virkamiehiä.

2. Yhteistyökomitea valmistelee yhteistyöneuvoston kokoukset ja neuvottelut, valvoo tarvittaessa yhteistyöneuvoston suositusten täytäntöönpanoa ja yleisesti varmistaa kumppanuuden jatkuvuuden ja sopimuksen toimivuuden. Se tutkii kaikki yhteistyöneuvoston sen käsiteltäväksi saattamat kysymykset sekä kaikki muut kysymykset, joita voi nousta esiin sopimuksen päivittäisen soveltamisen yhteydessä. Se antaa suositusehdotuksia yhteistyöneuvoston hyväksyttäväksi.

3. Yhteistyökomitean työjärjestys on tämän työjärjestyksen liitteenä.

LIITE

**Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Uzbekistanin tasavallan välisen
YHTEISTYÖKOMITEAN TYÖJÄRJESTYS****1 artikla****Puheenjohtaja**

Yhteistyökomitean puheenjohtajana toimii vuorotellen kahdentoista kuukauden määräajan Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden puolesta Euroopan yhteisöjen komission edustaja sekä Uzbekistanin tasavallan hallituksen edustaja. Ensimmäinen toimikausi alkaa yhteistyöneuvoston ensimmäisestä kokouksesta ja päättyy saman vuoden joulukuun 31 päivänä. Tämän toimikauden ajan ja sen jälkeen kunkin kahdentoista kuukauden toimikauden ajan yhteistyökomitean puheenjohtajana on se osapuoli, joka toimii yhteistyöneuvoston puheenjohtajana.

2 artikla**Kokoukset**

Yhteistyökomitea kokoontuu kerran vuodessa ja olosuhteiden niin vaatiessa molempien osapuolten sopimuksella.

Yhteistyökomitean kokoukset pidetään molempien osapuolten yhdessä sopimana aikana niiden sopimassa paikassa.

Molemmat sihteerit kutsuvat yhdessä koolle yhteistyökomitean kokoukset.

3 artikla**Valtuuskunnat**

Ennen kutakin kokousta osapuolten valtuuskuntien kokoonpano ilmoitetaan yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle.

4 artikla**Sihteeristö**

Yksi Euroopan yhteisöjen komission virkamies ja yksi Uzbekistanin tasavallan hallituksen virkamies toimivat yhdessä yhteistyökomitean sihteereinä.

Kaikki tämän liitteen mukainen yhteistyökomitean puheenjohtajalle osoitettu tai häneltä peräisin oleva kirjeenvaihto toimitetaan yhteistyökomitean sihteereille ja yhteistyöneuvoston sihteereille ja yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle sekä tarvittaessa yhteistyökomitean jäsenille.

5 artikla**Julkisuus**

Jollei toisin päätetä, yhteistyökomitean kokoukset eivät ole julkisia.

6 artikla**Kokousten esityslista**

1. Yhteistyökomitean sihteerit laativat jokaista kokousta varten ehdotuksen esityslistaksi. Se lähetetään yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle ja sihteereille sekä yhteistyökomitean jäsenille viimeistään 15 päivää ennen kokouksen alkua.

Esityslistaehdotukseen otetaan asiat, joiden esityslistalle ottamista koskeva pyyntö on saapunut puheenjohtajalle vähintään 21 päivää ennen kokouksen alkua, ja nämä asiat otetaan esityslistaehdotukseen ainoastaan, jos niihin liittyvät asiakirjat on toimitettu sihteereille viimeistään esityslistaehdotuksen lähettämispäivänä.

Yhteistyökomitea hyväksyy esityslistan kunkin kokouksen alussa. Muita kuin esityslistaehdotuksessa olevia asioita voidaan ottaa esityslistalle kummankin osapuolen suostumuksella.

2. Kummankin osapuolen suostumuksella voidaan 1 kohdassa esitettyjä määräaikoja lyhentää jonkin erityistapauksen niin edellyttäessä.

3. Yhteistyökomitea voi kutsua asiantuntijoita osallistumaan kokouksiinsa antamaan tietoja erityisistä aiheista.

7 artikla**Pöytäkirja**

Kustakin kokouksesta pidetään pöytäkirjaa, joka perustuu puheenjohtajan yhteistyökomitean päätelmistä laatimaan yhteenvedoon.

Kun yhteistyökomitea on hyväksynyt pöytäkirjan, puheenjohtaja ja sihteerit allekirjoittavat sen, ja osapuolet arkistivat sen. Pöytäkirjan jäljennös lähetetään yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle ja sihteereille sekä yhteistyökomitean jäsenille.

8 artikla**Suosituksset**

Yhteistyökomitea ei anna suosituksia lukuun ottamatta erityisiä tapauksia, joissa yhteistyöneuvosto on sen siihen sopimuksen 80 artiklan 2 kohdan nojalla valtuuttanut. Tällaisissa tapauksissa näissä säädöksissä on otsikko "suositus", jonka jäljessä on järjestysnumero, antamispäivämäärä ja aihe. Suositukset annetaan osapuolten yhteisellä sopimuksella.

Yhteistyökomitean suositukset lähetetään yhteistyöneuvoston puheenjohtajalle ja sihteereille sekä yhteistyökomitean jäsenille. Osapuolet voivat päättää yhteistyökomitean suositusten julkaisemisesta virallisissa julkaisuissaan.

Puheenjohtaja ja sihteerit allekirjoittavat yhteistyökomitean suositukset.

9 artikla

Kulut

Euroopan yhteisöt ja Uzbekistanin tasavalta ottavat vastatakseen kuluista, joita niille aiheutuu osallistumisesta yhteistyökomitean ja sen alakomiteoiden ja työryhmien kokouksiin sekä henkilöstö-, matka- ja oleskelukulujen että postitus- ja televiestintäkulujen osalta.

Kokousten tulkkaukseen sekä asiakirjojen kääntämiseen ja monistamiseen liittyvistä kuluista vastaavat Euroopan yhteisöt, lukuun ottamatta kuluja, jotka liittyvät tulkkaukseen tai kääntämiseen yhdestä Euroopan

yhteisöjen kielestä uzbekin tai venäjän kieleen, joista vastaa Uzbekistanin tasavalta.

Muista kokousten aineellisiin järjestelyihin liittyvistä kuluista vastaa kokouksen järjestävä osapuoli.

10 artikla

Alakomiteat

Yhteistyökomitea voi perustaa alakomiteoita ja määritellä niiden toimeksiannon. Niiden katsotaan työskentelevän yhteistyökomitean alaisuudessa, jolle ne tekevät selkoa jokaisesta kokouksestaan. Alakomiteat eivät anna suosituksia.

Yhteistyökomitea voi muuttaa alakomiteoiden toimeksiantoa tai perustaa uusia alakomiteoita avustamaan sitä tehtäviensä suorittamisessa.

**NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 4 päivänä lokakuuta 1999,
alueiden komitean viiden jäsenen nimeämisestä**

(1999/668/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 263 artiklan,

ottaa huomioon alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivänä tammikuuta 1998 tehdyn neuvoston päätöksen ⁽¹⁾,

sekä katsoo, että

alueiden komiteassa on vapautunut yksi varsinaisen jäsenen ja neljä varajäsenen paikkaa varsinaisen jäsenen Sergio Marquésin ja varajäsenten Carmen Álvarez-Arenas Cisnerosin, Isaiás López Anduezan, Leonardo Verdín Bouzan ja José María Aracama Yoldin erottua, mikä on annettu neuvostolle tiedoksi 19. elokuuta 1999 ja 13. syyskuuta 1999, ja

ottaa huomioon Espanjan hallituksen ehdotuksen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Nimetään

a) alueiden komitean varsinaiseksi jäseneksi

Vicente Álvarez Areces Sergio Marquésin tilalle;

b) alueiden komitean varajäseneksi

José Luis Raniero González Vallve Isaiás López Anduezan tilalle, Manuel Cobo Vega Carmen Álvarez-Arenas Cisnerosin tilalle, Jaime Hevia Ruiz Leonardo Verdín Bouzan tilalle ja Francisco Iribarren Fentanes José María Aracama Yoldin tilalle

näiden jäljellä oleviksi toimikausiksi eli 25 päivään tammikuuta 2002 saakka.

Tehty Luxemburgissa 4 päivänä lokakuuta 1999.

Neuvoston puolesta

K. HÄKÄMIES

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 28, 4.2.1998, s. 19.

KOMISSIO

**KOMISSION SUOSITUS,
annettu 15 päivänä syyskuuta 1999,
kiinteän radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmästä**

(SEK(1999) 1302 lopull.)

(1999/669/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 155 artiklan sekä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 124 artiklan,

sekä katsoo, että

- 1) Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 174 artiklassa edellytetään sellaisten toimenpiteiden edistämistä kansainvälisellä tasolla, joilla säilytetään, suojellaan ja parannetaan ympäristön laatua,
- 2) ympäristöä koskevan tiedon saannin vapaudesta 7 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/313/ETY⁽¹⁾ 7 artiklassa edellytetään, että "jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleisölle annetaan yleistä tietoa ympäristön tilasta esimerkiksi määräajoin ilmestyvien kuvaavien kertomusten muodossa",
- 3) radioaktiivisia jätteitä koskevan yhteisön toimintasuunnitelman uudistamisesta 15 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston päätöslauselman 92/C 158/02⁽²⁾ liitteessä 1 olevassa artiklassa, joka käsittelee tilanteen jatkuvaa seurantaa, edellytetään, että komissio toimittaa neuvostolle säännöllisesti jäsenvaltioiden jätehuollon tilannetta ja tulevaisuudennäkymiä koskevan selvityksen, jossa otetaan erityisesti huomioon turvallisuuteen, ympäristönsuojeluun, ydinvoimaohjelmiin sekä radioisotooppien käsittelyä sisältäviin toimiin liittyvät vaatimukset; komissio tiedottaa selvityksestä myös Euroopan parlamentille,
- 4) radioaktiivisia jätteitä koskevassa yhteisön toimintasuunnitelmassa⁽³⁾ edellytetään koordinoivaa toimintaa jätteiden loppusijoituksen turvallisuutta koskevien kansallisten käytäntöjen ja sääntöjen lähentämiseksi niin, että eri jäteluokat otetaan erityisesti huomioon,
- 5) alueiden komitean aiheesta "Ydinturvallisuus ja paikallis- ja aluedemokratia" antaman päätöslauselman 98/C 251/06⁽³⁾ 11 artiklassa sanotaan, että "komitea katsoo, että monet seikoista, jotka liittyvät radioaktiivisen jätteen käsittelyä koskevien ehdotusten pohdintaan, ovat monimutkaisia, eikä niitä yleisesti ymmärretä kovin laajasti. Tämän vuoksi komitean mielestä onkin ratkaisevaa, että tärkeimmät asiaan liittyvät tiedot ovat kokonaisuudessaan kansalaisten saatavilla ja että paikallis- ja alueviranomaiset sekä kansalaiset kutsutaan myös mukaan päätöksentekoon. Lisäksi on pyrittävä saamaan kansalaiset luottamaan loppusijoituslaitosten turvallisuusperusteisiin ja jätehuolto-ohjelmiin",

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

Suosituksen perustana olevat selitykset annetaan liitteessä.

Jäsenvaltioiden ja niiden ydinteollisuuden olisi otettava käyttöön yhteinen radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmä, joka helpottaisi kansallista ja kansainvälistä yhteydenpitoa ja alaa koskevan tiedon hallintaa.

Tätä luokittelua olisi käytettävä annettaessa yleisölle, kansallisille ja kansainvälisille elimille ja kansalaisjärjestöille tietoa kiinteistä radioaktiivisista jätteistä. Luokittelujärjestelmä ei korvaisi teknisiä vaatimuksia, joita tarvitaan turvallisuuden varmistamiseksi erityistilanteissa, esimerkiksi lupien myöntämisessä laitoksille tai muille toimintoille.

⁽¹⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EYVL C 158, 25.6.1992, s. 3.

⁽³⁾ EYVL C 251, 10.8.1998, s. 34.

Jäsenvaltiot voisivat käyttää tätä luokittelujärjestelmää. Tammikuun 1 päivään 2002 ulottuvan jakson aikana sitä voitaisiin käyttää rinnan nykyisten kansallisten järjestelmien kanssa.

Yhteenveto ehdotetusta luokituksesta:

1. Siirtymävaiheen radioaktiivinen jäte

Siirtymävaiheen jätettä on radioaktiivinen (pääasiassa lääketieteellisestä (tai lääkinnällisestä) käytöstä tuleva) jäte, joka hajoaa välivarastoinnin aikana ja joka voidaan sen jälkeen mahdollisesti käsitellä valvontajärjestelmän ulkopuolella, jos vapauttamisrajat sen sallivat.

2. Matala- ja keskiaktiivinen jäte (LILW)

Matala- ja keskiaktiivisessa jätteessä radionuklidien määrä on sellainen, että lämmöntuotto loppusijoituksen aikana on riittävän vähäistä. Hyväksyttävä lämpöteho määräytyy sijoituspaikan turvallisuusarvioinnin mukaan.

2.1 Lyhytikäinen jäte (LILW-SL)

Tähän luokkaan kuuluu lyhytikäinen radioaktiivinen jäte, jonka nuklidien puoliintumisaika on lyhyempi tai sama kuin Cs-137:n ja Sr-90:n (noin 30 vuotta) ja joka sisältää rajoitetusti pitkäikäisiä alfasäteilyä lähettäviä radionuklideja (pitkäikäisten alfasäteilyä lähettävien radionuklidien enimmäismäärä saa olla 4 000 Bq/g yksittäisessä jätepakkauksessa ja 400 Bq/g koko jätemäärässä).

2.2 Pitkäikäinen jäte (LILW-LL)

Pitkäikäinen jäte on jätettä, jonka radionuklidien ja alfasäteilijöiden pitoisuus ylittää lyhytikäisen jätteen raja-arvot.

3. Korkea-aktiivinen jäte

Korkea-aktiivisessa jätteessä radionuklidipitoisuus on sellainen, että lämmöntuotto varastoinnin ja loppusijoituksen aikana on otettava huomioon. (Lämmöntuoton taso on sijoituspaikkakohtainen, ja tällaista jätettä syntyy pääasiassa käytetyn ydinpolttoaineen käsittelystä ja pakkaamisesta.)

Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä syyskuuta 1999.

Komission puolesta

Ritt BJERREGAARD

Komission jäsen

LIITE

1. Johdanto

Radioaktiivisiin jätteisiin kuuluu monenlaisia materiaaleja, joiden fyysiset ja kemialliset ominaisuudet ja radioaktiivisuus eroavat toisistaan. Tämän monimuotoisuuden takia myös mahdolliset vaarat ovat hyvin erilaisia.

Euroopan unionin alueella käytössä olevat radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmät ovat myös lähtökohdiltaan ja soveltamiseltaan hyvin erilaisia. Joitakin käytetään pelkästään tiedonvälitystarkoituksiin, ja jotkin ovat käsittelytavan sanelemia.

Jäsenvaltioiden radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmät perustuvat aktiivisuuspitoisuuteen, kokonaisaktiivisuuteen, jätteen lähteeseen tai loppusijoitustapaan.

Yksi pääero vallitsee ydinsähköä tuottavien ja sitä tuottamattomien maiden välillä. Lisäksi luokkien rajoja ei aina ole helppo määrittellä ja ne voivat vaihdella paljon maasta toiseen.

Radioaktiivisen jätteen luokituksen erot voivat vaikeuttaa jäsenvaltioiden välistä toimintaa yhtenäismarkkinoilla ja tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta. Yhteiset termit, joilla määritellään radioaktiivisen jätteen eri luokat, voisivat olla erittäin hyödyllisiä esimerkiksi loppusijoituspaikkojen optimoinnissa ja jätteiden palauttamisessa käsittelyn, tai pakkaamisen jälkeen.

Euroopan unionin luokittelujärjestelmä olisi hyödyllinen myös vertailevan tiedon antamiseksi kiinteästä radioaktiivisesta jätteestä yleisölle, kansallisille ja kansainvälisille elimille sekä kansalaisjärjestöille.

Tässä selitysosassa kuvataan yhdenmukaistamisen syitä ja tarpeita, käsitellään vaatimuksia ja tehdään ehdotus luokittelujärjestelmäksi.

2. Taustaa

Radioaktiivisia jätteitä koskevassa yhteisön toimintasuunnitelmassa ⁽¹⁾ edellytetään radioaktiivisten jätteiden turvallista huoltoa varten koordinoivaa toimintaa, jonka avulla pitäisi voida

1. kehittää yhteinen lähestymistapa radioaktiivisten jätteiden huoltostrategioihin ja -käytänteisiin (käytäntöihin) ja pyrkiä yhdenmukaistamiseen yhteisön tasolla mahdollisuuksien mukaan
2. lähentää loppusijoituksen turvallisuuteen liittyviä kansallisia käytänteitä (käytäntöjä) ja sääntöjä ja kiinnittää erityishuomiota eri jäteluokkiin
3. laatia suosituksia radioaktiivisen jätteen varastoinnin turvallisuuden arvioinnista ja määrittellä asiaan liittyvät kriteerit
4. saavuttaa yhteisössä yhdenmukainen ja tyydyttävä väestön ja ympäristön suojelun taso, joka vastaa korkeinta käytännöllistä turvallisuustasoa.

Radionuklideja sisältäviä jäännösmateriaaleja syntyy yleisesti ottaen teollisuudessa, tutkimuksessa ja lääketieteellisessä toiminnassa. Mahdollisen lajittelun, ydinteollisuudessa tapahtuvan uudelleenikäytön ja käsittelyn jälkeen jäljelle jäävät materiaalit voidaan periaatteessa jakaa kahteen luokkaan. Näiden luokkien pääero voidaan määrittellä seuraavasti:

Luokka 1: materiaalit, joiden huolto voidaan järjestää säännöksiin perustuvan (=viranomais-) valvonnan ulkopuolella

Luokka 2: materiaalit, joille ei ole enää käyttöä ja jotka edellyttävät erityisiä huoltotoimia radioaktiivisuutensa takia.

Kansalliset viranomaiset voivat vapauttaa luokkaan 1 kuuluvat materiaalit, jos ne täyttävät direktiivin 96/29/Euratom ⁽²⁾ liitteessä I määriteltyjen peruskriteerien mukaisesti määritellyt vapauttamisrajaehdot. Kansallisten viranomaisten on otettava huomioon yhteisön antamat tekniset ohjeet. On kuitenkin huomattava, että toistaiseksi ei ole olemassa yhteistä perustaa luokan 1 yhdenmukaistamiseksi.

⁽¹⁾ Council Resolution of 15 June 1992 on the renewal of the Community plan of action in the field of radioactive waste (OJ C 158, 25.6.1992, s. 2).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 96/29/Euratom, annettu 13 päivänä toukokuuta 1996, perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuville vaaroilta (EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1).

Vain luokkaan 2 kuuluvia aineita pidetään "radioaktiivisina jätteinä", ja tämä asiakirja koskee vain niitä. Näiden jätteiden huollossa voidaan erottaa seuraavat kaksi perusvaihtoehtoa:

1. varastointi rajoitetuksi ajaksi, jonka jälkeen jätteet voidaan luokitella luokkaan 1 ja loppusijoittaa
2. loppusijoitus tarkkaan määriteltyjen sääntöjen mukaisesti (sijoitus maanpinnalle, lähelle pintaa tai syvälle).

Tärkeimmät tekijät, jotka on otettava huomioon radioaktiivisen jätteen luokittelussa ja huollossa, ovat radionuklidien tyyppi, kokonaisaktiivisuus, aktiivisuuspitoisuus, puoliintumisaika, annosnopeus, lämmöntuotanto ja muut fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet.

Kansainväliset elimet, kansalliset viranomaiset ja jätehuoltolaitokset ovat laatineet radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmiä omalla toimi- tai vastuualueenaan (jätteen käsittely, kuljetus, loppusijoitus, tiedonvälitys kansainvälisen tiedeyhteisön sisällä ja yleisölle jne.). Näissä luokituksissa jätteet, joilla on samanlaisia vaaraominaisuuksia, on ryhmitelty samoihin ryhmiin jätehuollon helpottamiseksi ja siten turvallisuuden parantamiseksi.

Jäsenvaltioiden laatimat luokitukset vastaavat suurimmalta osin kansallisia tarpeita (ks. luku 4, Nykytilanne). Nämä järjestelmät on kuitenkin luotu toisistaan riippumatta ja eri tarkoituksiin ja voivat siten olla hyvin erilaisia — jotkin perustuvat aktiivisuuskonsentraatioon, toiset puolestaan jätteen lähteisiin tai käsittelytapaan.

Kaikki maat käyttävät kansainvälistä IAEA:n radioaktiivisen jätteen pakkausluokitusta. Tämä on sopiva perusta yhteisen luokittelujärjestelmän laatimiselle Euroopan unionin jäsenvaltioille. Viiteluokittelujärjestelmä voi toimia hyödyllisenä ohjeena maiden kehittäessä omia jätehuoltostrategioitaan, ja samalla se helpottaisi yleistä ja kaupallista tiedonvälitystä. Vaikka tällainen viiteluokittelu voi olla hyödyllinen yleisiä kysymyksiä ja perusasioita pohdittaessa, se ei voi turvallisuuden osalta korvata erityisiä turvallisuusarviointoja, joita tehdään tiettyjä jätehuoltotarkoituksia varten, esimerkiksi käsittelytapojen valitsemiseksi.

3. Euroopan unionin jäteluokituksen tarkoitus

Luokittelujärjestelmän päätarkoituksena on parantaa tiedonvälitystä ja helpottaa tiedon hallintaa. Se on työkalu, jonka avulla radioaktiivisen jätteen säilytystä yhteisön alueella voidaan kuvata poliitikoille ja yleisölle vakioimuotoisella ja selkeällä tavalla.

Vaikeampi kysymys on luokittelujärjestelmän ja jätteen käytännön käsittelytapojen sekä loppusijoituksen välinen suhde. Siksi komission yksiköt olivat yksimielisiä siitä, että luokittelujärjestelmän olisi oltava ohjeellinen mieluummin kuin velvoittava.

Tärkein näkökohta on se, että tällainen ohjeellinen järjestelmä ei mitenkään heikennä kansallisten sääntelyviranomaisten asemaa radioaktiivisen jätteen käsittelyn ja loppusijoituksen valvonnassa. Näiden viranomaisten käyttämät, oman maan jätehuoltoon ja sääntelyyn liittyvät yksityiskohtaiset turvallisuusarvioinnit edellyttävät paljon yksityiskohtaisempia tietoja yksittäisistä jätevirroista kuin ne, joita luokittelujärjestelmä voi antaa. Jäsenvaltioissa käytössä olevia jätteen luokittelujärjestelmiä ei juuri mainita kansallisessa lainsäädännössä tai säännöissä.

Eri jäsenvaltioiden suunnitelmat radioaktiivisen jätteen loppusijoitusta varten poikkeavat toisistaan, mikä osaltaan mutkistaa jäteluokituksen soveltamista loppusijoituksessa. Joillakin valtioilla on päätetyt suunnitelmat sijoittamisesta sekä syvällä maaperässä että maan pinnalla oleviin laitoksiin jätteen tyyppin mukaan. Jotkin maat valinnevat toisen näistä tavoista, ja muutamat eivät ole vielä päättäneet.

Jotkin jäsenvaltiot katsovat, että sopiva luokittelujärjestelmä voisi toimia perusohjeena radioaktiivisen jätteen huollon ja varsinkin loppusijoituksen järjestämiselle entistä paremmin yleisellä tasolla. Esimerkiksi niissä maissa, joissa loppusijoitus on mahdollista sekä maan pinnalle että syvälle maan alle, luokittelu voisi antaa viitteitä siitä, mitkä jätevirrat ohjattaisiin mihinkin sijoituspaikkaan.

Koska kansalliset jäteluokittelujärjestelmät eroavat toisistaan, voitaisiin Euroopan yhteisön jäteluokittelua käyttää aluksi rinnan nykyisten kansallisten järjestelmien kanssa 1. tammikuuta 2002 saakka. Luokituksen olisi myös oltava sellainen, että siinä voidaan ottaa huomioon kaikki nykyiset ja ennakoitavissa olevat tulevat jätevirrat, jotta niistä voidaan laatia kattavat raportit. Luokittelu helpottaa sääntelyä ja parantaa tiedonvälitystä yleisölle esimerkiksi ympäristöä koskevan tiedon vapaan saatavuuden osalta (direktiivi 90/313/ETY).

4. Nykytilanne

Jäsenvaltioissa ja jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan valtioissa käytössä olevia luokittelujärjestelmiä kuvataan Euroopan komission raportissa ⁽¹⁾. Raportissa selvitetään laajasti (yksityiskohtaisesti) eri maiden luokitusjärjestelmät.

Seuraavassa annetaan lyhyt kuvaus luokittelujärjestelmistä.

4.1 EU:n jäsenvaltiot

Belgia

Belgiassa pakatut ja pakkaamattomat jätteet luokitellaan erikseen. Pakkaamaton jäte luokitellaan fysikaalisen olotilan, säteilijöiden luonteen, aktiivisuuskonsentraation ja sovellettavan käsittelytavan mukaan. Nämä ominaisuudet esitetään kolminumeroisella koodilla. Pakattu jäte luokitellaan käsittelytavan mukaan kolmeen ryhmään A, B ja C. Luokittelu perustuu jätteen soveltavuuteen pinta- tai syväsjoitukseen ja sen lämmöntuotantoon. Parhaillaan harkitaan uuden luokan, radiumkontaminoituneen jätteen, käyttöönottoa. Muita muutoksia luokittelujärjestelmään ei ole odotettavissa.

Tanska

Tanskassa ei ole vielä harkittu radioaktiivisen jätteen loppusijoitusta, ja luokittelujärjestelmässä otetaan huomioon vain varastointi. Järjestelmä perustuu pääasiassa jätteen alkuperään ja jossakin määrin mittaukseen ja lajitteluun. Jätteen saapuessa varastointilaitokseen se luokitellaan ulkoisen säteilyn mukaan. Käsittelyn jälkeen jäteyksiköt varastoidaan matala-aktiivisen tai keskiaktiivisen jätteen varastointilaitokseen annosnopeuden ja fysiillisten aineiden pitoisuuden mukaan. Käytetyt umpilähteet varastoidaan Risø-laboratoriossa. Luokittelujärjestelmän muuttamista ei suunnitella.

Suomi

Radioaktiivinen jäte luokitellaan ensin kahteen pääryhmään, radioisotooppijätteeseen ja ydinjätteeseen. Radioisotooppijätettä tulee sairaaloista, tutkimuslaitoksista ja teollisuudesta ja ydinjätettä ydinvoimaloista, ja yhdestä tutkimusreaktorista. Radioisotooppijäte jaetaan edelleen aktiivisuuspitoisuuden mukaan vapautettuun jätteeseen tai laboratoriojätteeseen. Ydinjäte jaetaan alkuperän ja aiotun käsittelytavan mukaan kolmeen luokkaan, korkea-aktiiviseen käytettyyn polttoaineeseen, ydinvoimaloiden käytöstä peräisin oleviin matala- ja keskiaktiivisiin jätteisiin sekä ydinvoimaloiden purkamisesta peräisin oleviin matala- ja keskiaktiivisiin jätteisiin. Matala- ja keskiaktiivinen jäte luokitellaan sitten edelleen vapautettuun, matala-aktiiviseen ja keskiaktiiviseen jätteeseen aktiivisuuspitoisuuden mukaan. Luokittelujärjestelmään ei ole odotettavissa muutoksia.

Ranska

Ydinteollisuudessa jätteet jaetaan tavanomaiseen jätteeseen ja ydinjätteeseen paikan ja toiminnan mukaisen alkuperän perusteella (laitosten vyöhykejako). Ydinjätteen luokittelussa käytetään matriisia, jossa yhdistetään jätteen myrkyllisyys ja käsittelytapa. Jätteen myrkyllisyys määritellään kahdella parametrilla, jotka ovat tärkeimpien radionuklidien elinikä (alle tai yli 30 vuotta) ja aktiivisuuskonsentraatio (hyvin pieni, pieni, keskisuuri ja suuri). Näillä perusteilla luokittelujärjestelmä jakaa jätteet kahdeksaan luokkaan, joista kullekin on yksi tai useampi jätehuoltotapa. Joitakin näistä tavoista tutkitaan vielä.

Saksa

Saksan radioaktiivisten jätteiden luokittelujärjestelmä perustuu loppusijoituspaikkaan. Toiminnan harjoittaja tekee luokituksen paikkakohtaisten turvallisuusarviointien perusteella ottaen huomioon oikeudellisesti sitovat lait, määräykset ja säännökset. Säilytyspaikalle asetetaan sitten määrälliset vaatimukset, joihin sisältyy jätteiden ryhmittely, jättesäiliöiden luokat ja radionuklidispesifiset aktiivisuusrajat. Luokittelujärjestelmän perusteisiin ei ole odotettavissa muutoksia.

Kreikka

Kreikassa ole virallista radioaktiivisten jätteiden luokittelujärjestelmää, sillä jätteitä syntyy vain tutkimuslaitoksissa, sairaaloissa ja teollisuudessa. Sellaisen toiminnan harjoittamiseksi, jossa syntyy radioaktiivista jätettä, tarvitaan kuitenkin sääntelyviranomaisten lupa.

Säteilysuojeluasetusta ollaan parhaillaan muuttamassa, ja muutokset voivat vaikuttaa luokittelujärjestelmään.

Irlanti

Koska Irlannissa ei ole ydinvoimaloita eikä ydinpolttoaineen käsittelylaitoksia, radioaktiiviset jätteet luokitellaan yksinkertaisesti puoliintumisajan mukaan ja sitten sen mukaan, onko kyseessä umpi- vai avolähde. Nykyiseen järjestelmään ei ole odotettavissa muutoksia.

⁽¹⁾ *Radioactive Waste Categories. Current Position (98) in the EU Member States and in the Baltic and Central European Countries.* 1998 EUR-OP Luxembourg EUR 18324.

Italia

Pakatusjätteen luokittelu perustuu Italiassa käsittelytapaan. Radioaktiiviset jätteet jaetaan kolmeen luokkaan radioisotopiominaisuuksien ja aktiivisuuskonsentraation mukaan. Luokkaan I kuuluvat jätteet, jotka hajoavat muutamassa kuukaudessa vapautusrajojen alapuolelle. Loput jätteet luokitellaan puoliintumisajan ja aktiivisuuden mukaan luokkiin II ja III. Luokka II jaetaan edelleen kahteen alaluokkaan sen mukaan, mitkä ovat jätteen pakkausvaatimukset ennen käsittelyä.

Ainoat odotettavissa olevat muutokset koskevat teknistä ohjetta nro 26, jota muutetaan niin, että se koskee myös korkea-aktiivisia, lasitettuja ja keskiaktiivisia (lämpöä tuottamattomia) jätteitä.

Alankomaat

Radioaktiivisen jätteen käsittelytavasta ei ole vielä tehty päätöksiä, joten luokittelujärjestelmä koskee vain radioaktiivisen jätteen käsittelyä ja pakkaamista ennakoimatta mitään loppusijoitusvaihtoehtoa. Jäteluokkia on kolme, ja kussakin on joukko alaluokkia. Luokkaan I kuuluvat kaikki matala- ja keskiaktiiviset jätteet, joiden annosnopeus on tietyn rajan alapuolella. Luokka on jaettu alaluokkiin alkuperän, radionuklidipitoisuuden ja puoliintumisajan mukaan. Luokat 2 ja 3 perustuvat lämmöntuotantoon, ja ne on jaettu edelleen alaluokkiin jätteen alkuperän ja tyypin mukaan. Järjestelmään ei ole odotettavissa muutoksia.

Portugali

Radioaktiivisten jätteiden luokittelu perustuu käsittelytapaan. Luokkia on kolme: lyhytikäinen matala-aktiivinen jäte (tutkimuksesta, lääketieteellisestä toiminnasta ja teollisuudesta; myös eri tavoin pakatut beta- tai gammasäteilyitä sisältävät käytetyt umpilähteet, joiden puoliintumisaika on alle 30 vuotta), alfajäte (pääasiassa radiumia ja amerikumia sisältävät käytetyt umpilähteet) sekä uraanin kaivannaistoiminnasta ja käsittelystä syntyvät jätteet. Järjestelmään ei ole odotettavissa muutoksia.

Espanja

Espanjassa jätteet jaetaan kahteen luokkaan käytetyn tai suunnitellun loppusijoitusvaihtoehdon mukaan. Luokat ovat matala- ja keskiaktiivinen jäte, joka soveltuu sijoitettavaksi lähelle maanpintaa, sekä kaikki muut jätteet. Lisäksi yksittäisille loppusijoituspaikoille asetetaan erityisvaatimuksia, jotka liittyvät jätepakkausten ominaisuuksiin, pakkaamiseen, tiettyihin radionuklideihin sekä pakkaan kokonaisuutena.

Järjestelmään ei ole odotettavissa muutoksia, mutta saattaa olla tarpeen selkeyttää käytetyn polttoaineen (nykyisin korkea-aktiivista jätettä) huollon kuvauksen sanamuotoa käytetyn polttoaineen turvallista huoltoa koskevien Wienin yleissopimusten seurauksena.

Ruotsi

Radioaktiiviset jätteet jaetaan ydinjätteisiin ja muihin jätteisiin, jotka ovat peräisin esimerkiksi sairaaloista ja tutkimuslaitoksista. Joitakin matala-aktiivisia ydinjätteitä sijoitetaan mataliin pintasijoitustiloihin kriteereinä aktiivisuuskonsentraatio ja kokonaisaktiivisuus. Ydinjätteet, joita ei vapauteta tai sijoiteta mataliin pintasijoitustiloihin, luokitellaan kolmen käsitteilytavan mukaan. Nämä ovat käytöstä syntyneen jätteen kalliosijoitus (käytössä), purkujätteen kalliosijoitus (suunnitteilla) sekä käytetyn polttoaineen ja muun pitkäikäisen jätteen sijoitustilat (suunnitteilla). Muu kuin ydinjäte, jota ei voida vapauttaa, pakataan ja loppusijoitetaan ydinjätteen mukana tai varastoidaan odottamaan suunnitteilla olevien laitosten rakentamista. Luokittelujärjestelmään ei ole odotettavissa muutoksia.

Yhdistynyt kuningaskunta

Yhdistyneessä kuningaskunnassa radioaktiiviset jätteet jaetaan neljään luokkaan, jotka perustuvat jätteen lämmöntuotantoon ja aktiivisuuspitoisuuteen. Nämä neljä luokkaa ovat: hyvin matala-aktiivinen jäte, matala-aktiivinen jäte, keskiaktiivinen jäte sekä korkea-aktiivinen jäte.

Vuonna 1995 tehdyssä politiikan tarkistuksessa kävi ilmi, että jätteiden luokittelujärjestelmää voi olla tarpeen muuttaa EU:n sääntöjen mukaisiksi. Järjestelmän muutosten ajoitus voitaisiin sovittaa yhteen Euratomin uusien turvanormien käyttöönoton kanssa.

4.2 Keski- ja Itä-Euroopan maat**Bulgaria**

Bulgariassa on kolme radioaktiivisen jätteen luokkaa, jotka määritellään sen mukaan, mikä on gammasäteilyn ekvivalenttiannosnopeus 0,1 metrin etäisyydellä pinnasta tai alfa- tai betasäteilyn ominaisaktiivisuusarvo. Laitosjätteet ja käytetyt umpilähteet luokitellaan tämän luokituksen mukaan.

Tšekki

Tšekissä ei ole säännöksissä määriteltyä luokittelujärjestelmää. Säännöksillä veloitetaan kuitenkin jätteiden tuottajat laatimaan omat luokittelujärjestelmänsä käsittely- ja pakkaustavan ja käytetyn tekniikan mukaisesti noudattaen valtion ydinturvallisuusviraston kriteerejä. Kansallisessa tiedonvälityksessä käytetään luokkia matala- ja keskiaktiivinen jäte, korkea-aktiivinen jäte ja käytetty polttoaine. Näitä luokkia ei kuitenkaan ole määritelty.

Viro

Viro on muuttamassa radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmää, ja uuden säännöksen on tarkoitus tulla voimaan vuoden 1998 loppuun mennessä. Siihen saakka Virossa käytetään vanhaa Neuvostoliiton aikaista luokittelua (SPORO-85). Siinä asetetaan radioaktiiviselle jätteelle vapauttamisrajat, jotka perustuvat ominaisaktiivisuuteen ja pintakontaminaatioon. Jätteet jaetaan sitten kolmeen ryhmään, kappaleisiin, biologiseen jätteeseen ja käytettyihin säteilylähteisiin. Nämä ryhmät jaetaan edelleen kolmeen ryhmään annosnopeuden mukaan.

Unkari

Unkarissa jätteiden luokittelujärjestelmä perustuu jätteen lähteeseen ja aktiivisuuskonsentraatioon. Radioaktiiviset jätteet jaetaan kolmeen luokkaan, matala-aktiivisiin, keskiaktiivisiin ja korkea-aktiivisiin, sen mukaan, mikä on aktiivisuuskonsentraatio ja annosnopeus pinnalla.

Latvia

Latvian viranomaiset ovat laatimassa uusia säännöksiä radioaktiivisen jätteen huollosta. Uusi järjestelmä perustuu jätteen sijoitustapaan, ja jätteet luokitellaan puoliintumisajan ja aktiivisuuspitoisuuden mukaan. Nykyiset jätteet voidaan jakaa kolmeen luokkaan, jotka ovat vanhoihin holveihin sijoitetut jätteet, uusiin holveihin sijoitetut jätteet ja välivarastossa olevat käytetyt umpilähteet.

Puola

Puolassa on raja-arvot sille, onko jäte katsottava radioaktiiviseksi vai ei. Kun tämä on määritelty, radioaktiivinen jäte luokitellaan radionuklidipitoisuuden mukaan (beta/gamma tai alfajätteet), ja kolmas ryhmä on umpilähteet. Beta/gamma-jäte jaetaan edelleen matala-, keski- ja korkea-aktiiviseen jätteeseen aktiivisuuskonsentraation mukaan. Varastointiin ja loppusijoitukseen tarkoitetuille yksittäisille pakkauksille on olemassa lisäkriteerejä.

Romania

Romaniassa radioaktiiviset jätteet luokitellaan kolmeen ryhmään, matala-, keski- ja korkea-aktiiviseen jätteeseen, sen mukaan, mikä on ominaisaktiivisuus tai annosnopeus pinnalla. Kiinteä matala-aktiivinen jäte luokitellaan edelleen poltettavaksi soveltuvaan jätteeseen, poltettavaksi soveltumattomaan jätteeseen ja erikoisjätteeseen. Poltettavaksi soveltuva jäte jaetaan biologisesti hajoavaan ja biologisesti hajoamattomaan jätteeseen sekä poltettavaksi soveltumattomaan jätteeseen sen mukaan, voidaanko se puristaa. Uraanin kaivannaistoiminnasta ja käsittelystä syntyvä jäte luokitellaan erikseen fyysikaalisten ominaisuuksien ja aktiivisuuskonsentraation mukaan. Radioaktiivisen jätteen huollon nykyistä järjestelmää aiotaan uudistaa lähitulevaisuudessa, ja tuleva luokittelujärjestelmä perustuu IAEA:n järjestelmään ja Euroopan komission suosituksiin.

Slovakia

Slovakiassa ei vielä ole virallista luokittelujärjestelmää. Yleensä käytetään kvalitatiivista järjestelmää, jossa jätteet jaetaan matala-, keski- ja korkea-aktiivisiin, mutta luokkien tarkkoja rajoja ei ole määritelty. Nykyinen järjestelmä perustuu pääasiassa radioaktiivisen jätteen lähteeseen, mutta järjestelmää ollaan uudistamassa, ja uusi järjestelmä perustuu jätteen käsittelytapaan.

Slovenia

Sloveniassa radioaktiiviset jätteet jaetaan kolmeen luokkaan, matala-, keski- ja korkea-aktiivisiin jätteisiin. Jako perustuu jätteen lähteeseen ja ominaisaktiivisuudelle on asetettu raja-arvot. Matala- ja keskiaktiiviset jätteet jaetaan alfasäteilijöitä ja beta- tai gammasäteilijöitä sisältäviin jätteisiin. IAEA:n järjestelmään perustuvaa luokittelujärjestelmää ollaan laatimassa, ja siihen sisällytetään myös poikkeusmahdollisuus.

5. Euroopan komission ehdotus luokittelujärjestelmäksi

Radioaktiivisen jätteen huoltojärjestelmät pitäisi laatia sen mukaan, mitkä ovat jätteen ominaisuudet ja mitä vahinkoa jäte voi aiheuttaa ihmisille tai ympäristölle. Kriteerit radioaktiivisen jätteen hyväksymiselle sijoituslaitoksiin saadaan turvallisuusarvioinneista, joissa on otettava huomioon kuhunkin tapaukseen liittyvät erityisolosuhteet (säätely, loppusijoitusmenetelmä, arviointi jne.). Näiden olosuhteiden merkitys on erityisen tärkeä silloin, kun on kysymys lähellä maanpintaa sijaitsevista laitoksista. Kriteerejä ovat loppusijoitusmenetelmä, teknisten ja luonnollisten esteiden tyyppi ja merkitys, institutionaalisen valvonnan kesto ja tyyppi ja arvioinnissa käytettävät oletetut tapahtumankulut (skenaariot).

Yleiseen käyttöön tarkoitettu loppusijoitukseen perustuva radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmä voi olla vain ohjeellinen, ellei turvallisuusarvioinnin keskeisiä kohtia voida määritellä ennakoita erittäin realistisesti ja luotettavasti.

Tällainen järjestelmä kuvaa eri jäteluokkia ohjeellisesti. Useimpia radioaktiivisen jätteen yleisiä ominaisuuksia käytetään luokittelukriteereinä. Kuitenkin myös numeroarvot, jotka kuvaavat (karkeita) vaihteluvälejä tai "suuruusluokkia", voivat olla hyödyllisiä.

Euroopan komission luokittelujärjestelmä perustuu IAEA:n luokituksen ⁽¹⁾ muutamin muutoksin, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon Euroopan kansallisten asiantuntijoiden mielipiteet ja kokemukset. IAEA ehdottaa esimerkiksi LILW-jätteen lämmöntuotannolle raja-arvoa (2 kW/m³), mutta se jätettiin pois komission järjestelmästä. Asiantuntijat eivät löytäneet mitään perustetta tällaiselle arvolle ja olivat yleisesti sitä mieltä, että tämä arvo liittyy vain sijoituspaikkakohtaiseen turvallisuusanalyysiin. Tämä luokittelujärjestelmä koskee vain aineita, jotka sisältävät radionuklideja tai ovat kontaminoituneet ja joille ei ole muuta käyttöä (neuvoston direktiivi 92/3/Euratom ⁽²⁾).

Luokittelujärjestelmä on tarkoitettu koskemaan vain kiinteää jätettä, mutta ehdotettuun siirtymävaiheen jätteen luokkaan voisi kuulua myös joitakin nestemäisiä jätteitä (pääasiassa sairaaloiden ja lääketieteellisen käytön tuottamaa jätettä).

Luokittelujärjestelmää voitaisiin aluksi käyttää rinnan kansallisten järjestelmien kanssa 1. tammikuuta 2002 saakka. Kansallisia teknisiä luokittelukriteerejä ei pitäisi poistaa käytöstä, sillä ne perustuvat erityisiin turvallisuusnäkökohtiin, kuten laitosten tai muiden toimintojen toimilupiin. On muistettava, että yksinkertaisessa luokittelujärjestelmässä ei voida ottaa huomioon kaikkia soveltamiseen liittyviä kysymyksiä. Näitä olisi käsiteltävä erillisessä yksityiskohtaisessa ohjeistossa. Selkeä ja laajasti käytetty ohjeellinenkin jätteiden luokittelujärjestelmä voi kuitenkin antaa paljon tietoa, joka helpottaa radioaktiiviseen jätteeseen liittyvän tiedon hallintaa ja tehostaa tiedonvälitystoimia Euroopan tasolla.

Seuraavissa kappaleissa kuvataan ehdotettu luokittelujärjestelmä, joka perustuu jätteen sisältämään radioaktiivisuuden määrään ja elinikään sekä jätteen lämmöntuotantoon.

5.1 Siirtymävaiheen radioaktiivinen jäte

Siirtymävaiheen jätettä on (pääasiassa lääketieteellisestä käytöstä tuleva) radioaktiivinen jäte, joka hajoaa väliarastoinnin aikana ja joka voidaan sen jälkeen mahdollisesti käsitellä valvontajärjestelmän ulkopuolella, jos vapauttamisrajat sen sallivat. Väliarastoinnin enimmäispituudeksi ehdotetaan viittä vuotta, jonka jälkeen jäte olisi voitava luokitella matala- tai keskiaktiiviseksi jätteeksi. Vapauttamisrajat ovat toimivaltaisten kansallisten viranomaisten vahvistamat aktiivisuuspitoisuuksina ja/tai kokonaisaktiivisuutena ilmaistut arvot, joiden tasolle tai alapuolelle jäävät ilmoitusvelvollisuuden alaisista tai luvanvaraisista toiminnoista aiheutuvat radioaktiiviset aineet tai radioaktiivisia aineita sisältävät materiaalit voidaan vapauttaa direktiivin 96/29/Euratom vaatimusten noudattamisesta. Rajojen määrittelyssä noudatetaan peruskriteerejä, jotka on mainittu Euratomin perusturvanormien liitteessä I (direktiivi 96/29/Euratom), ja otetaan huomioon muut Euroopan yhteisön antamat tekniset ohjeet.

5.2 Matala- ja keskiaktiivinen jäte (LILW)

Matala- ja keskiaktiivisissa jätteissä radionuklidien määrä on sellainen, että lämmöntuotto loppusijoituksen aikana on riittävän vähäistä. Hyväksyttävä lämpöteho määräytyy sijoituspaikan turvallisuusarvioinnin mukaan.

5.2.1 Lyhytikäinen jäte (LILW-SL)

Tähän luokkaan kuuluu lyhytikäinen radioaktiivinen jäte, jonka nuklidien puoliintumisaika on lyhyempi tai sama kuin Cs-137:n ja Sr-90:n (noin 30 vuotta) ja joka sisältää rajoitetusti pitkäikäisiä alfasäteilyä lähettäviä radionuklideja (pitkäikäisten alfasäteilyä lähettävien radionuklidien enimmäismäärä saa olla 4 000 Bq/g yksittäisessä jätepakkauksessa ja 400 Bq/g koko jätemäärässä).

5.2.2 Pitkäikäinen jäte (LILW-LL)

Pitkäikäinen jäte on jätettä, jonka radionuklidien ja alfasäteilyjoiden pitoisuus ylittää lyhytikäisen jätteen raja-arvot.

⁽¹⁾ IAEA Safety Series 111-G-1.1 *Classification of radioactive waste, A safety guide*. Vienna 1994.

⁽²⁾ EYVL L 35, 12.2.1992, s. 24.

5.3 Korkea-aktiivinen jäte

Korkea-aktiivisessa jätteessä radionuklidipitoisuus on sellainen, että lämmöntuotto varastoinnin ja loppusijoituksen aikana on otettava huomioon. (Lämmöntuoton taso on sijoituspaikkakohtainen, ja tällaista jätettä syntyy pääasiassa käytetyn ydinpolttoaineen käsittelystä ja pakkaamisesta.)

6. Päätelmät

Komissio suosittelee jäsenvaltioille ja niiden teollisuudelle, että ne ottaisivat käyttöön ehdotetun luokittelujärjestelmän kansallisen ja kansainvälisen tiedonvälityksen parantamiseksi.

Tätä luokittelujärjestelmää olisi käytettävä, kun annetaan yleisölle, kansallisille ja kansainvälisille elimille ja kansalaisjärjestöille tietoja kiinteistä radioaktiivisista jätteistä.

Komissio suosittelee jäsenvaltioille, että ne käyttäisivät tätä luokittelujärjestelmää. Sitä voidaan käyttää rinnan kansallisten järjestelmien kanssa 1. tammikuuta 2002 saakka.

Edellä esitetyn vuoksi komissio osoittaa jäsenvaltioille suosituksen kiinteän radioaktiivisen jätteen luokittelujärjestelmästä.

OIKAISUJA

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 2131/1999, annettu 6 päivänä lokakuuta 1999, viinialan vientitukien vahvistamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 2805/95 muuttamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 261, 7. lokakuuta 1999)

Sivulla 31, 2 artiklassa

korvataan *ilmais*: ”16 päivänä lokakuuta 1999”

ilmaisulla: ”15 päivänä lokakuuta 1999”.
